

Υπό Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Όταν ή παρούσα και μέλλουσα γενεά θα ξεκουράζονται εις ιερά άλση, μέσα από την σκιεράν σιωπὴν τῶν ὁπίων θα προβάλλουν ἀνδριάντες, προτομαί και ἐνεπίγραφοι στήλαι, τὸ μνημεῖον τῶν Μικρῶν Μαρτύρων θὰ προκαλῇ τοῦ κουρασμένου στρατοκόπου τὰ δάκρυα.

Όλίγας γραμμὰς, παρμένας ἀπὸ συγχρόνους χρονογράφους, παρέχομεν σήμερα. Ποιὸς ξέρει, ἂν ἡ ψυχὴ κάποιου καλλιτέχνη δὲν εὔρη εἰς αὐτὰς τὸν πόνον πού δημιουργεῖ τὴν ἀληθινὴν ἐμπνευσιν.

Εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῆς μεγάλης τραγωδίας τῆς Χίου τοῦ 1822, ὅτε ὑπὲρ τὰς 40.000 κατοίκων κατεσφάγησαν, ἐξαιρετικὴν φρίκην προξενεῖ ἡ περιγραφὴ τῆς σφαγῆς τῶν μικρῶν παιδιῶν.

Τ' ἄρπαζαν ἀπ' τὸ πόδι μέσ' ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας των, καὶ ἄλλα τὰ ἔρριχναν στὴ θάλασσα ἄλλα πετοῦσαν ἐπάνω στοὺς βράχους. Τρεῖς σφαγεῖς, οἱ πῶ χροατᾶτζῆδες, ἐκράτησαν ἕνα παιδάκι ἑνὸς χρόνου γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Ὁ ἕνας τὸ πετοῦσε ψηλὰ καὶ οἱ ἄλλοι δύο τὸ ἐδέχοντο μετὰ τὰ σπαθιά ὀρθά.

Ἡ διασκεδάσις ἐτελείωσεν, ἅμα τὸ παιδί ἐκομματιάσθη, ἐνῶ τὸ χεῖλάκι του ἦταν ἀκόμη βαμμένο μετὰ γάλα καὶ αἷμα, ὅπως λέγει κάποιος ὁ Τερτσέτης.

Ἐρχόμεθα τώρα στὰ 1826.

Τὸ Μεσολόγγι εἶχε πέσει. Αἱ ὀρδαὶ τοῦ Ἱμπερίου ἀπὸ τὰς Πάτρας ἀνέβηκαν στὰ Καλάβρυτα, κ' ἔπειτα, μέσ' ἀπ' τὴν Τριπολιτσά μῆλκαν στὴν Μεσσηνία.

Ἕνας μόνον τοὺς παρακολουθοῦσε καὶ διαρκῶς τοὺς ἐδεκάτιζεν, ἐνθαρρύνων συγχρόνως τὰ φοβισμένα πλήθη:

Ὁ Κολοκοτρώνης.

Στὰ σύνορα τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς σημερινῆς Μεγαλοπόλεως εἶνε ὁ Ἅγιος Φλώρος.

Τὸ μέρος εἶνε γεμάτον ἀπὸ μεγάλα καὶ σκιερὰ δένδρα. Κοντὰ στίς ρίζες των εἶνε κεφαλάρβυρο.

Ἐκεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ἦδρε νὰ κρέμονται ἀπὸ τὰ δένδρα ἕξη παιδάκια σπαργανωμένα ὅπως τὸ εἶχαν ἡ μαμάδες των. Τρεῖς ἡμέρες εἶχαν μείνει ἔτσι. Εἶχαν ἀποκάμει δὲν μπορούσαν νὰ κλάψουν πιά. Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν κυνηγήσει τίς μητέρες των, πού φεύγουσαι δὲν πρόφθασαν νὰ τὰ πάρουν καί εἴτε αὐτοὶ τὰ κρέμασαν ψηλὰ γιὰ νὰ πειθοῦν ἡ μητέρες νὰ βγοῦν ἀπὸ δπου ἦσαν κρυμμένες, εἴτε ἡ ἴδιες τὰ κρέμασαν ψηλὰ γιὰ νὰ μὴν τὰ φᾶν τὰ ἀγρίμια, μετὰ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ μπορέσουν νὰ γυρίσουν γρήγορα πίσω...

Ἰδοὺ πὼς τὰ περιγράφει ὁ χρονογράφος:

«Εἶχαν τὰ χεράκια τους στὸ στόμα τους καὶ βύζαιναν τὰ δάκτυλά τους... ἐμαλάκωσαν δὲ τόσο, πὺ φαγώθηκαν, ξεπέτσιασαν, ἔβγαине τὸ αἷμα τους καὶ τὸ βύζαιναν.

«Ὁ Κολοκοτρώνης μετὰ σαλπικτάς καὶ μετὰ κήρυκα ἐκάλεσε τοὺς φυγάδας. Ἦλθαν καὶ ὅσαις μητέρες βρέθηκαν καὶ πῆραν τὰ παιδιά τους. Στὰ ἄλλα, ὅσα δὲν εἶχαν ἀποκάμει ἀπ' τὴν πείνα, τοὺς ἔδωσαν γάλα γιδίσιο γιὰ νὰ ζήσουν».

Ἄλλοι πάλιν, κάποιος Τοῦρκος ἄρπαξε ἀπ' τὰ μαλλιά ἕνα παιδάκι 6-8 χρόνων.

Τὸ σήκωσε ψηλὰ, τὰ πέταξε κάτω κ' ἔβγαλε τὸ σπαθί του.

Ἐκεῖνο ἐγονάτισε καὶ τὴ στιγμὴ πού θὰ τῶσφαζε σήκωσε τὸ χέρι του καὶ ἔδειξε μετὰ τὸ δακτυλάκι του τὸν οὐρανόν.

Καὶ ὁ Οὐρανὸς μόλις τώρα ἐξεδικήθη.

Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΥΠΟ ΝΟΒΟΥΣ

Υπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι πού τρώνε τὰ νύχια τους ἀπὸ τὸ κακό πού τοὺς ἤρθε. Εἶναι ἡ μόνη ἀσχολία πού τοὺς ἀπέμεινε. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι μικροί. Τοὺς ἀνέτρεψε ὁ ταχύς ρυθμὸς τῆς πραγματικότητος. Τοὺς ἔρριξε στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου στὸν ὁπίον τώρα θαδίζουν οἱ τολμηροὶ καὶ πρὸ πάντων οἱ διορατικοί.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πού καθῶς εἴπαμε ἔχουν πεταχθῇ στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου τῆς προόδου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅταν κουράζονται νὰ τρώνε τὰ νύχια τους — σὺν ἀνίσχυρα κακὰ πλάσματα πού τοὺς ἔλειψε ἡ ἰκανότης τῆς προσαρμογῆς στὴ ζωὴ — πιπιλίζουν μιὰ ἀησαστικὰ ἀνοστή καραμέλλα. Αὐτὴ τὴν καραμέλλα, οἱ μικροὶ ἄνθρωποι πού περιγράφουμε πῶς πάνω, τὴν ὀνομάζουν: «Ἐλευθερία».

Μὲ τὴν λέξι αὐτὴ τί δὲν μπορεῖ νὰ σκαρώσῃ κανεὶς. Ὅλα πλὴν τῆς εὐδαιμονίας ἑνὸς λαοῦ.

Οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι», πού εὐτυχῶς δὲν εἶναι νέοι, ἀλλὰ θέλουν νὰ φαντάζονται ὅτι μποροῦν νὰ συγκινήσουν τοὺς νέους, ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς — εἶναι πολὺ πονηροὶ οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» — ὅταν συζητοῦν περὶ ἐλευθερίας, νὰ μὴ πονῶν ὅτι ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς «ἐλευθερίας» διεπράχθησαν τὰ πῶς συγγενὰ ἐγκλήματα εἰς θάρος των λαῶν.

Ἀλλὰ εἴπαμε ὅτι μετὰ τὴν λέξι ἐλευθερία μπορεῖ κανεὶς νὰ σκαρώσῃ τὰ πάντα. Πλὴν ἑνός: τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ γιὰ αὐτὴν εἶναι μικροκατεργαριά γιὰ νὰ σκαρώθῃ, ἀλλὰ ἔργον τεράστιον πού ἀπαιτεῖ ὅχι μικροπονηρία καὶ στενοκεφαλιά, ἀλλὰ μεγαλοφυΐα καὶ εὐρύτητα ἀντιλήψεως καὶ τὰ ἔργα μιᾶς μεγαλόπνοης δημιουργικότητος.

Αὐτὰ τὰ προσόντα δὲν τᾶζουν οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» καὶ γι' αὐτὸ κάθονται στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου καὶ τρώνε τὰ νύχια τους ἀπὸ τὸ κακό τους. Οἱ μικροὶ στὴν ψυχὴ καὶ οἱ ἀνίκανοὶ εἶναι πολὺ φθονερά ζωῖφια.

Κανεὶς στὸν κόσμο δὲν εἶνε κατὰ τῆς ἐλευθερίας. Κι' ἀκόμη δὲν ἐβρέθηκε ἄνθρωπος νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι τὸ πῶς πολὺτιμο ἀγαθὸ μιᾶς πολιτισμένης κοινωνίας.

Ἐδῶ ὅμως θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἄλλο ἐλευθερί κι' ἄλλο λαχανοπάζαρο. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἐλληνικὴ νεολαία ποτὲ δὲν ἐκμποροῦσε νὰ ἀνεχθῇ ὅπως ἡ χώρα τῆς μείνῃ λαχανοπάζαρο ὅπως τὴν ἤθελαν καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν κρατήσουν οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» (βάζουμε εἰσαγωγικὰ στὴ φράσι αὐτὴ γιὰ τὴν μὴς χρησιμοῦν σὺν ἑρως πού ἐκφράζει ἕνα συχναῖρό ἐλκος).

Ἄλλο ἐλευθερία μετὰ διαφορετικὴ ἔννοια — μετὰ τὴν ἔννοια πού τῆς δίνουν οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» — εἶναι ἀκατανόητη, παράνομη, αὐθαίρετη καὶ ἐγκληματικὴ γιὰτὶ ἐπιδιώκει τὸ λαχανοπάζαρο καὶ ὄχι τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ συνόλου.

Ἡ κυριώτερη ποιητὴ πού ἐπιβάλλει ἡ κοινωνία — καὶ ἡ πῶς πρωτόγονη ἀκόμη — εἶναι ἡ στερήσις τῆς ἐλευθερίας ἐκείνων πού τὴν θλάπτουν. Δὲν μὴς χρειάζεται λοιπὸν ἡ ἐλευθερία τῆς κακοποιίας, ἀλλὰ ἡ ἐλευθερία τῆς δημιουργίας. Καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐλευθεριῶν εἶναι ἀγεφύρωτη. Ἐλευθερία δὲν εἶναι νὰ κάνῃ κανεὶς ὅτι τοῦ κατέθετε. Ἐλευθερία ἀληθινὰ πραγματικὴ εἶναι ἐκείνη πού δίνει ἡ πειθαρχικὰ διευθυνομένη κοινωνία στὸ κάθε τῆς μέλος νὰ ἰσχυρισθῇ γιὰ τὸ ὁμαδικὸ καλὸ καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ πού ἡ κοινὴ ἐργασία. Ἐξῶ ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει καμμία, μὰ ἀπολύτως καμμία ἄλλη ἐλευθερία. Μιὰ διαφορετικὴ ἀπ' αὐτὴν ἐλευθερία εἶναι ὅπως εἴπαμε ἀκατανόητη καὶ ἐγκληματικὴ γιὰτὶ μοιραία στρέφεται ἐναντίον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» πού οἰκτοῦσαν στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου τῆς πειθαρχικῆς ὁμαδικῆς δράσεως, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ σταθερὰ καὶ ἀσφαλῶς στὴν πρόοδο τοῦ ἔθνους, ἀς συνεχίσουν νὰ τρώνε τὰ νύχια τους ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον πού δέρνει τίς σκοτεινές τους ψυχές. Θὰ μείνουν ἐκεῖ στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου θλιβεροὶ θρυκόλακες ἑνὸς ἀκόμη πῶς θλιβεροῦ παρελθόντος. Ἐκεῖ στὴν ἄκρῃ τοῦ δρόμου θὰ ἀποσκελετωθοῦν, θὰ κοινορτοποιηθοῦν, θὰ ἐξαφανισθοῦν.

ΝΟΒΟΥΣ

«...Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες»

ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Αγαπητά μου ἐγγόνια.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐχαρίστησι σ' ἕνα γέρο ἀπὸ τὸ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὰ περασμένα — τὰ καλὰ χρόνια, ὅπως μὴς ἀρῶσι νὰ τὰ λέμε. Μόνον καλὰ; Ὅποια λέξι κι' ἂν μεταχειρισθῶ εἶνε φτωχὴ γιὰ νὰ φανερώσῃ τὴν ἀγάπην μὴς γιὰ τὰ περασμένα, τὰ χρόνια, πού, παιδί κι' ἐγὼ σὰν καὶ σὰς, εἶχα φτερά στὰ πόδια καὶ στὸ μυαλό. Ὑπάρχουν παιδιά πού μετὰ ἰδιαιτέρη συγκίνησι καὶ προσοχὴ μὴς ἀκοῦν ὅταν τοὺς μιλάμε γιὰ τὸν καιρὸ μὴς, κρέμονται ἀπὸ τὰ χεῖλη μὴς ὅταν ἀκοῦν τὰ παραμῦθι τῆς ζωῆς. Αὐτὰ εἶναι τὰ φρόνιμα παιδιά. Ἀλλὰ τ' ἄλλα, μὴς λένε «πολυλογάδες» καὶ ξέρω γὰρ τί ἄλλο.

Τὸ πρῶτο τοῦτο γράμμα μου γράφεται κυρίως γιὰ τὰ δεύτερα παιδιά — ἀνυπόμονα, ἅς τὰ ποῦμε ἔτσι, πού δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ κάτσουν νὰ μὴς ἀκούσουν. Βιάζονται. Τὰ καίει ὁ πυρετὸς τοῦ καινοῦργίου. Δὲν καταλαβαίνουν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι πάντα ἰδια καὶ τὰ καινούργια εἶναι ὅμοια μετὰ τὰ παλαιὰ — τὰ ἀντιγράφουν. Ἀλλὰ, παιδιά μου, μὴ βιάζεσθε ποτὲ στὴ ζωὴ σας. Οἱ παλαιοὶ λένε, πὼς ὅποιος βιάζεται γερνάει γρήγορα. Ἐπειτα ἡ ἀφήγησι ἑνὸς γέροντος πού ἔχει περάσει μιὰ ζωὴ ἐβδომῆντα πέντε χρόνων — τόσα εἶνε, ἀλλοίμονο τὰ δικά μου — εἶναι μιὰ δολόκληρη ἱστορία ζωαντῆς.

Ἀπὸ σήμερα, κάθε βδομάδα, θὰ σὰς στέλνω κι' ἀπὸ ἕνα γράμμα πού θὰ μιλήσῃ γιὰ πρόσωπα καὶ γεγονότα τῶν περασμένων χρόνων, ὅταν σῆς δὲν εἶχατε ἀκόμη γεννηθῇ. Δὲν σὰς γράφω, βέβαια, ἱστορία. Αὐτὴ τὴν ἔχετε στὸ σχολεῖό σας. Ἐρευνώντας τὴν ἐβδომῆνταπεντάχρονη ζωὴ μου καὶ ζητώντας ἀπὸ τὴν ἐξασθενημένη μνήμη μου ἕνα περιστατικὸ γιὰ νὰ σὰς ἀφηγηθῶ σήμερα, θυμήθηκα τὸν Ἀρσάκη.

Ἀκριβῶς ἐκλείνα τὰ δέκα μου χρόνια ὅταν πέθανε. Καὶ σὰς μιλῶ γιὰ τὸν Ἀρσάκη γιὰτὶ εἶναι τὸ πρῶτο γεγονός εὐρύτερης — ὄχι ἀτομικῆς — σημασίας — πού θυμάμαι. Δὲν τὸν ξέρετε, βέβαια, Ἀλλὰ τί χρειάζεται νὰ ξέρετε τὸν ἴδιον, ἀφοῦ, σίγουρα ξέρετε τὸ ἔργο του; Μέρος, μάλλον, ἀπὸ τὸ ἔργο του, ὅπως εἶναι τὸ Ἀρσάκειο. Πολλὰς ἀπὸ τίς φαλαγγίτισσες — ὅπως λένε σῆς ὅσα κορίτσια ἀνήκουν στὴν ὠραίαν ἀσας ὀργάνωσι ἐσπούδασαν ἐπὶ ἱδρυμα πού χάρισε στὸν τόπο μὴς ἡ μετὰ γὰρ ἀγάπη γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ἀρσάκη, τοῦ Ἀποστόλου Ἀρσάκη. Πέθανε στὰ 1874 στὴ ζηλευτὴ ἡλικία τῶν 82 χρόνων. Ἀνήκει στὴ μεγάλη σειρὰ τῶν πατριωτῶν πού διεκρίθησαν στὴ Ρουμανία, στὴν ὁποία κατέφυγαν γιὰ διὰφορους λόγους. Ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες θαυματοῦργον σὰς σημεῖο πού κάποιος ὠνόμασε (ὅπως λέει ὁ Κ. Ἀμαντος) τὴ Ρουμανία «Μεγάλῃ Ἑλλάδα». Εἰνεατέλειωτη ἡ σειρὰ τῶν Ἑλλήνων λογίων, ἐπιστῶν μόνων καὶ ἐμπόρων πού ὠρλήθησαν μετὰ ἀπὸ τὴ Ρουμανία ἀλλὰ καὶ πού τὴν ἀνέβασαν σὲ ψηλότερο σημεῖο πολιτισμοῦ μεταλαμβάνοντες στὴ Δακία, δηλαδὴ τὴ Ρουμανία, τὸ ἀθάνατο ἐλληνικὸ πνεῦμα.

Ἀπὸ τὴν μακρὰ αὐτὴν σειρὰ εἶνε καὶ ὁ γιατρὸς Ἀπόστολος Ἀρσάκης, πού ἡ Ἀθῆνα εὐγνωμοῦσα ἔδωσε τὸν ὀνόματό του στὴ γνωστὴ ὁδὸ. Ἦτανε περὶ τοῦ 1870 ὁ Ἀρσάκης, στὴ Ρουμανία τὸν ἐξάγαζαν γιὰ τὸ πνεῦμα του καὶ τὸν ἀγαποῦσαν γιὰ τὸ χαρακτήρα του. Τὸ γεγονός καὶ μόνο ὅτι γιὰ τὸν κάμποσον καιρὸ διετέλεσε πρωτοπυργός τῆς Ρουμανίας μαρτυρεῖ τὴν ἀξία του. Στὰ 1842, κατακτώντας τίς προλήψεις τοῦ καιροῦ τοῦ ἔχτισε τὸ Ἀρσάκειο, μορφωτικὸ γιὰ τὰ κορίτσια τῆς πατρίδας τοῦ ἱδρυμα καὶ τοῦ ἔδωσε καὶ τὰ μέσα νὰ συντηρηθῇ.

Ἀλλὰ ὁ Ἀρσάκης δὲν ἦτανε μόνον πολιτικός καὶ φιλόπατρις. Ἦτανε καὶ μέγας ἐπιστήμων μετὰ ἀξιόλογα ἐπιστημονικὰ ἔργα, τιμητικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως λησμονήθηκε — τόπο στοὺς νέους λένε σῆς — καὶ θὰ λησμονιότανε τελεῖως ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ Ἀρσάκειο, δείγμα τῆς ἀφωσίουμένης γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης του. Μὴ νομίζετε πὼς εἰσάστε μόνον σῆς πού τὸν ἀγνωρίζετε, φτάνει νὰ σὰς πῶ ὅτι στὴ γιορτὴ γιὰ τὰ ἐκατόχρονα τοῦ Ἀρσάκειου, διαλέξεις καὶ λοιπὰ — τόπανε καὶ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο — δυὸ — τρία λόγια μόνον εἰπώθησαν γιὰ τὸν ἱδρυτὴ του.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σὰς πῶ σήμερα. Καὶ βλέπετε πὼς κάτι μαθαίνει κανεὶς κι' ἀπὸ τοὺς γέροντες. Κι' αὐτὸ πού μαθαίνει ἅς φροντίζῃ νὰ τῶν πάντα στὸ μυαλό του καὶ ν' ἀντλή χρήσιμες δόξεις γιὰ τὴν ζωὴν του καὶ τὴν πατρίδα του.

Σὰς φιλῶ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1-7/8/85

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36000

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΕΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν 15 Μαΐου έγινεν ή εις Βουλαγμένην έκδρομή μας με επί κεφαλής την διοικήτριάν μας κ. Φωφό Τσετούλη.

Ξενικόμεν δλοι μαζί με μιά καρδιά ψάλλουσαι τον ένθουςιόδη ύμνον της Νεολαίας μας, που οιστηρηλατεί και συγκινεί βαθεία μέσα την ψυχήν μας, που ζυπνά ένα άσβεστον ένθουςιασμόν διά την ήρωικήν πανένδοξον Έλλάδα μας.

Οί πρωτοί διαβάται μας αντίκρυσουν κατ' αρχάς με άπορίαν, μά αυτό είναι στιγμιαίον. Δέν άργούν νά άναγνωρίσουν την όργάνισωίν μας.

Τά πατριωτικά λόγια του ύμνου μας, ό ένθουςιασμός μας εορίσκουν άπήχησιν και εις την ιδικήν των την ψυχήν.

Σάν Έλληνες που είναι συγκινούνται κι' αὐτοί, ένθουςιάζοντα, κι' αὐθόρμητα μάς χαίρουσιν.

Σάν ήρώ άπαντούν εις τόν όμνον μας : «Μπαρδω, κορίτσα ! Ναι ! αυτός είναι ό προορισμός σας».

Είναί επιθετική και συγκινητική ή στιγμή αυτή : «Ζήτω ή Έλλάς μας ! Ζήτω ό Βασιλεύς μας ! Ζήτω ό Έθνικός μας Κυβερνήτης» φωνάζομεν όπερήσανα συγκινημέναι έμεις, «Ζήτω ή Νεολαία» μάς άπαντούν έκείνοι.

Κάτι μέσα εις την ψυχήν όλων γίνεται αὐτήν την στιγμήν, κάτι που μάς φέρνει εις Έξαρσιν, κάτι που μάς κάνει νά αισθανώμεν πολύ βαθεία την αγάπην της Πατρίδος, κάτι που μάς κάνει όλους μικρούς και μεγάλους, νέους και γέροντες, ν' άναγνωρίσομεν με θαύματα πεποιθόν πως μόνον ένας Έθνικός Κυβερνήτης σάν τόν Μεγάλον Άρχηγόν μας Ι. Μεταξά γνωρίζει να διδή τάς έμπνευσμένους κατευθύνσεις που χρειάζεται ή Νεολαία της Έλλάδος, να μεταλαμπαδεύη την φύλαγν του άγνού, μεγάλου πατριωτισμού του μέσα εις τάς ψυχάς των Έλλήνων, να είς τάς ένθουςιάς και νά τά όδηγή εις τά ύψηλά περριμένα του πείρουςμοιο της πατρίδος μας, τά έποια πρό της 4ης Αύγουστου εκίνδυνευαν να ληρομνησθόν.

Θάνομεν εις Βουλαγμένην, ή πενκόφυτος όμορφη παραλία μας καταβέβη. Χαρομέναι σκυρίζομεθα έδω κι' έκεί προς καταυλισμένον θαυμάσιον την ώραίν φών της πεντάμορφης Έλλάδος μας. Άλλά πριν νά άρχισή ή ίδική μας διασκεδάσις έχουμεν κάποιο άλλο καθήκον να έκτελέσωμεν.

Έκει άπάνται μας ύψοται το Όρφανοτροφείον Βουλαγμένης. Έ Ενηκόντα έξ όρφανα παιδάκια, όλα ήλικίας περίπου 5-12 έτών συντηρούνται έκεί υπό την φιλόστοργον προστασίαν του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών Χρυσοστόμου και την πατρικήν διέθυνσιν του κ. Διευθυντού του Όρφανοτροφείου.

Η καρδιά μας τά πονή, θέλομεν νά τά έπισκεφθώμεν, σάν μεγαλείτεραι αδελφά έδω λόγια άνάστην να τους ποίμεν, λίγη χαράν εις την όράσειαν των να αποκτήσωμεν, κάτι νά τους προσφέρωμεν που γι' αυτά ή όργάνισωίν μας έχει άγοράσει. Είναί Κυριακή και ή λειτουργία δέν έχει άκόμα τελειώσει. Κατ' αυτήν έτυχε νά χοροστατή ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών.

Την παρακολουθώμεν όλοι με κατόνειν.

Τά παιδάκια που ατεταγμένα δεξιά και άριστερα ψάλλουν νά τις άγγελικές φωνούλες τους μαζί με τόν κ. Διευθυντήν των.

Άλημονόθυγα δέν μάς μείνη ή Ιερά αυτή στιγμή.

Μετ' αυτήν ζητούμεν την έδραν από τόν Μακαριώτατον και τόν κ. Διευθυντήν νά διανεμήσωμεν τά δώδω (Συνέχεια εις την 10ην σελίδα).

Καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της Νεολαίας

Οι μαθηταί και αι μαθήτριά του έν Βρεσθένης της Λακεδαιμόνιος Ήμιγυμνασίου μετά του διευθυντού του σχολείου κ. Π. Σκουρέα, υπό την διδασκαλίαν του όποιου έδωσαν την 25ην Μαρτίου θεατρικήν παράστασιν με το έργον του κ. Ράτα : «Νά ζή το Μεσολόγγι»

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΗΡΩΕΣ

ΤΟΥ ΜΕΛΟΥ ΜΕΝΙΚΟΥΤΣΙ

Ήταν νύχτα βαθεία. Ό γιατρός Ζουκέλλο εσήκωσε τά μάτια από τό μικροσκόπιο και άκούμησε τό κεφάλι στο πρόσωπο. Ήταν πολύ κουρασμένος. Σηκώθηκε, έβηκε στή μικρή βεράντα κι' έκτύπησε προς τόν ουρανό, όπου έλαμπαν τ' άστρα και στή μέση ό Σταυρός του Νότου.

Πόσα χρόνια βέβαιε τόν τροπικόν έκείνον ουρανόν άπάντα από τό κεφάλι του; Πολλά, πάρα πολλά χρόνια, και ή μακρινή του πατρίδα τού φαινόταν πειά σαν ύπνιο, ένα ύπνιο όλο όμορμιά και πόληρι.

Είχεν έρθει έκεί πέρα, στήν άφιλόξενη έκείνη χώρα, σάν πρωτοπόρος μιάς μεγάλης ήρωικής στρατιάς που έπολεμούσε έναν άόρατον άλλα πανίσχυρον έχθρον, πέντα έτοιμον και έπιθετικόν. Καμερού! Όνομα που προκαλούσε στήν άνάτριχλα και σ' αυτούς που ήταν χρόνια πολλά στήν μακρινήν έκείνην άποικία.

Ήλιος που καίει τά πάντα, άμμος και έλκασία, με παντός είδους στερήσεις. Μιά έρημη χώρα, όπου γιά να πιή κανείς λίγο νερό πρέπει να φιλτράρη τη θάλασσα και γιά λίγη τροφή πρέπει να στείλη μίαν πύργα πολλά χιλιόμετρα μακριά, που θα έπιστρέψη μετά είκοσι μέρες. Αυτό τό Καμερούν. Και, σάν νά μιν έφθαναν όλα αυτά, ήταν και ή έεποχή».

Μ' αυτό τό όνομα οί γιατροί του λοιμοκαθαρτηρίου άνώταζαν την περίοδον κατά την όποιαν τά καραβάνια των προσκυνητών έπήγαιναν στή Μέκκα, με όλα τά μεταφορικά μέσα, και, άναγκαστικάς, περνούσαν απ' έκεί. Έ κείνες τίς ημέρες το λοιμοκαθατήριο ήταν πάντα γεμάτο άρρώδων. Ήταν παντός είδους άν-

θρωποι. Πλούσιοι έμποροι, ρακένδυτοι ζητιάνοι, παντός είδους άνάπηροι, έπαρχιώτες φορτωμένοι λεφτά και κομμήματα, όλοι όμως βρωμεροί, σβηγόμενοι ό ένας ά-πάντα στον άλλον στή καράβια που τους μετέφεραν, μη γνωρίζοντες κανέναν κανονισμό ύγιεινής και καθαριότητος, μιν έχοντας άλλη φροντίδα παρά πώς να φθάσουν γρηγορώτερα στίς πόλες της Ιερής Πολιτείας. Και όλος αυτός ό κόσμος περνούσε από τό λοιμοκαθατήριο γιά την ύπαρχετικήν λατρινήν έπίσκεψη. Και μερικοί απ' αυτούς έμεναν, γιάτι είχαν προσβληθί από χολέρα, πανούκλα ή εφλογία.

Ήταν ημέρες κουραστικές έκείνες. Άλλά ό γιατρός Ζουκέλλο, που διηύθυνε τό νοσοκομείο, δέν αισθανόταν την παραμικρή κόπωση. Έργονέει καλά έπί χάρσις στίς προσπαθείς του και των βοηθών του, τό μικρόβιον μετρούσε νά διαδοθή περισσότερο, και νά φθάσει εις την πατρίδα του, και άντεγεν ήρωικά τους κόπους και τή ζέση της άφιλόξενης έκείνης χώρας.

Καθώς τραβούσε κατά τό νοσοκομείο συναντήθηκε με τόν φίλον του μηχανικόν Άρνάντιν, που φαινόταν πολύ ευχαριστημένος.

—Φεύγω, έρείς! έπεί. Δέν μπορώ να μένω πειό πολύ έδω μέρα. Έννομία πώς θα τραλαβώ. Στο διάβολο οί γέφυρες και τά έργα της Έταιρίας! Ένα κομμάτι ψωμί θα βρώ νά τό φάω και στήν πατρίδα.

—Είσαι τυχερός λοιπόν!

—Γιατί δέν έρχεσαι και σύ;

—Δέν μπορώ. Περιμένομε να καραβιά άκόμη, τό τελευταίο της χρονιάς. Έχω όμοις και καμμία δεκαριά άρρώστους στο νοσοκομείο.

—Εόλογια;

—Ναι, μερικοί. Οί άλλοι πανούκλα.

Ή τελευταία λέξη έπεσε βαρεία στή σιγή. Ό μηχανικός δέν μπόρεσε νά μιν άνάτριχισή.

—Φοβάσαι νά μιν κολλήσης;

—Ό γιατρός έχωμολόγησε.

—Και ποιάς γιατρούς φοβάται τέτοιο πράγμα; Ό Θεός όμως τό έζει άν ύπάγχει κίνδυνος. Γιά τίς ίδες! Άρκεί νά δαγκώση ένα απ' αυτά τά ζώα. Είνε όλα έρρωμένα.

Ό μηχανικός άπομακρύνθηκε μ' ένα πήδημα από τό μεγάλο κλουβί όπου χοροστίζονταν καμ-

Της νύφης

Νύφη μου, ελάτερο νερό και ξελάμπρο φεγγάρι.

Τό ταίρι σου νά ήλκευτό κι' ό μωροφ παλληκάρη.

Στό σπίτι τό περικό, στή γειτονία (νιά όπου ρθες).

Σάν κυπαρίσι νάσταθής σάν πρί (νός νά ριζώσης).

Και σά μηλιά γλυκομλιάς νανθί (σας νά καρπίσης).

Υγιούς ενήνη νά άξιωθής και μιά (γλυκομυλίστας).

Δημοτικό τραγούδι

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η ΔΛΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΔΑΡΗΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Άρμολίας άνεκινώθη, ότι ή Δανική Κυβέρνησις εξέδηλωσην έπιθυμιαν όπως δωρήσιν εις την Έλλάδα άγγαλμα του λόρδου Βύρωνος, το όποτον έργολατρηγήν τόν παρελθόντα αιώνα υπό του περιφήμου γλύπτου Τοργιάσεν. Τό έν λόγω άγγαλμα θα τοποθετηθή εις Μεσολόγγιον, διεξάγονται δέ συνεννοήσεις διά την μεταφοράν του έκ Δανίας μεταξύ της Διευθύνσεως Άρχαιολογίας, του δημάρχου Μεσολόγγιον και του εύρισκομένου από ήμεραν εις Μεσολόγγιον Δανού άρχαιολόγου κ. Ντίκε.

Ο ΤΕΩΣ ΚΑΙ ΖΕΡ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Ό τέως Κάτζερ συνεχίζει την φιλολογικήν του δράσιν. Έβημολογεί τόνον υπό τόν τίτλον «Η Βασιλεία εις την άρχαίαν Μεσοποταμίαν». Ό Γουλιέλμος Β' ύποστηρίζει τάς άποψεις του Φρομ δένιους. Τό έργον πραγματεύεται πρό παντός την πνευματικήν και θρησκευτικήν εξέλιξιν των άρχαίων λαών της Μεσοποταμίας.

Η ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΩΝ ΙΣΠΑΝΙΚΩΝ ΧΕΙΛΑΥΡΩΝ

Τόν Ιούνιον του 1937 Ισπανικά ατμόπλοια κατάφευγον εις τόν γαλλικόν λιμένα Λά Ροσέλλα-Παλις μεταφέροντα χρυσόν, κομμήματα, όπλα, χρυσά τραπεζών, πινάκες και παντός είδους καλλιτεχνήματα από τό Μπλνκνκ. Όλα αυτά κατασχέθησαν. Έννεα χιλιάδες έκαστον έξήταν έπτά κιλάκια έν συνολήν κατασχέθησαν εις τό τελωνείον. Άλλ' ή άποθήκευσις αυτή ήρχισε ν' άνησυχή τάς τελωνειακάς άρχάς της Λα Ροσέλλ, μέχρις ότου οί θησασαί αύται έκ συμφωνίας με την κυβερνήσιν της Βαρκελώνης παρελήθησαν και ένταποθετήθησαν ασφαλώς εις τά πλησιέστερα ύποκαταστήματα της Τραπεζής της Γαλλίας.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΠΑΝΗΣΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Περί τά τέλη του Αύγουστου θα συνέλθω εις την Ιθάκην τό Β' Πανώνιον συνέδριον τό όποτον άργάσωμεν ή Έταιρεία προς ένίσχυσιν έπαισνιασικών μελετών της Κερκύρας. Είς τό έν λόγω συνέδριον θα κληθώμεν Ιστορικοί και μετάρητα, καταγενομεν έξ έπαισνιασικών, θα γίνουν δέ άνακοινώσεις σχετικάς με την έπείτησιν και την Ιστορίαν της Ιθάκης.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

Περί τά τέλη του Αύγουστου θα συνέλθω εις την Ιθάκην τό Β' Πανώνιον συνέδριον τό όποτον άργάσωμεν ή Έταιρεία προς ένίσχυσιν έπαισνιασικών μελετών της Κερκύρας. Είς τό έν λόγω συνέδριον θα κληθώμεν Ιστορικοί και μετάρητα, καταγενομεν έξ έπαισνιασικών, θα γίνουν δέ άνακοινώσεις σχετικάς με την έπείτησιν και την Ιστορίαν της Ιθάκης.

—Αναούκλα; έρώτησε σιγανά.

—Ναι, πάτερ. Μη ζυγώνετε πολύ.

Ό Ιεραπόστολος έχωμολόγησε:

—Σεις μοι τό λέτε, που βρισκόσαστε μέρα — νύχτα σιμά τους;

—Εγώ είμαι γιατρός.

—Κ' εγώ; τών ψυχών.

Έγινε σιγή, διακοπόμενη μόνη νάχα απ' την βορείαν άναπνοήν του έτοιμοβανάτου.

—Είσαστε πολύ χλωμός άπόψε γιατρέ.

—Είμαι κουρασμένος. Ίσως νά είμαι και αδιάθετος.

(Συνέχεια εις την 15ην Σελίδα)

Τού λαβωμένου

Φάτε και πιέτε, θρέ παιδιά χαρήτε νά χαρούμε,

κι' εγώ δέν έχω τίποτε παρά ει-

(μια λαβωμένος).

Γιά πάρτε με και σέρτε με ψηλά (στον Άη-Θανάση).

Κόφτε κλαριά και στρώστε μου (κλαριά νά με σκεπάσει).

Και στή δεξιά μου τη μεριά ν' άφίστε παραθύρι.

Καί στή δεξιά μου τη μεριά ν' άφίστε παραθύρι.

Καί στή δεξιά μου τη μεριά ν' άφίστε παραθύρι.

Καί στή δεξιά μου τη μεριά ν' άφίστε παραθύρι.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τά πρώτα άποτελέσματα

Μία άναπόκρισις έκ Φλωρίνης άναφέρει μεταξύ άλλων και τά έξης χαρακτηριστικά:

«Είς τό χωρίον Βροντερόν Φλωρίνης ιδρύθη τμήμα της ΕΟΝ, ή δύναμις του όποιου άνέρχεται εις δύο διμοιρίας φαλαγγιτών και μία άν φαλαγγιτισσών. Είς τό χωρίον Βροντερόν που πρό τριετίας ήγγυεσίο ή Έλληνική γλώσσα, ήδη τραγουδούν Έλληνικά τραγούδια και χορεύουν έθνικούς χορούς. Έσχάτως έπαιξαν θαυμασικά τό έλληνικό δράμα «Γκόλφω».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Είνε περριτόν νά προσθέσωμεν σχολία. Ό καθεός εύκόλως θα έννοήσιν τί πρέπει νά όφείλη τό Έθος εις την Έθνικήν Όργάνισιν της Νεολαίας.

Οί εγγάται μας έθνικοί κήρυκες

Ό άρχιεργάτης της Έταιρείας «Μπουτό» Τυράνδου όμιλουν κατ' έπανάληψιν εις συγκεντρώσεις έργατών και φαλαγγιτών διά τό έργον της έθνικής κυβερνήσεως, έξάρτας τους έθνικούς σκοπούς της Έθνικής όργάνισωίνς της Νεολαίας. Τό γεγονός τούτο έννεα τρηνή άπόδειξις της γενομένης εις τάς έργατικές τάξεις άληθινής έπαισνιαστικής έπιδόσεως. Τό γεγονός τούτο έννεα τρηνή άπόδειξις της γενομένης εις τάς έργατικές τάξεις άληθινής έπαισνιαστικής έπιδόσεως. Τό γεγονός τούτο έννεα τρηνή άπόδειξις της γενομένης εις τάς έργατικές τάξεις άληθινής έπαισνιαστικής έπιδόσεως.

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Είνε περριτόν νά προσθέσωμεν σχολία. Ό καθεός εύκόλως θα έννοήσιν τί πρέπει νά όφείλη τό Έθος εις την Έθνικήν Όργάνισιν της Νεολαίας.

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

Ό εάν ήτο δυνατόν νά ήρχοντο έως τό Βροντερόν, την άπόμειν αυτή γωνιά της Έλληνικής Πατρίδος, όλοι οί μεμψιγόνοι και οί διαστακτικοί. Τότε μόνον θα έβλεπον τί ύφισται Έθνικός ύπηρεσία προσφέρει ή όργάνισωίν της ΕΟΝ και άσφαλώς θα έντρέποντο και οί ίδιοι διά τάς σκέψεις και ιδέας των».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Τό Σουδητικόν ζήτημα της Τεσσαλοβακίας άπασχολεί και πάλιν τάς ημέρας αυτές την Διέθνή κοινήν γνώμην. Ήδη, κατόπιν των προσπαθειών της Άγγλικής Κυβερνήσεως, ήτις έμεσολάβησε παρά τάς Κυβερνήσεις Βελγίου και Γαλλίας, τό Σουδητικόν ζήτημα εύρίσκει, προς τό παρόν, τούλάχιστον, έν όρέσει.

Έν τώ μεταξύ, πληροφορία έξ έγκυρου πηγής, βεβαιούν, ότι ή Βρετανική Κυβέρνησις μελετά νά άποστείλη εις Πράγα και Τσεχοσλοβακία Άγγλους παρατηρητάς, οτινες θα παρακολουθήσουν την δεύτεραν και τρίτην φάσιν των έκλογών της Τεσσαλοβακίας, αϊ όποιας άποτελούν έν μεγαλύτερον κίνδυνον νέων συγκρούσεων μεταξύ Σουδητών και Τσέχων.

Έπι τού ζητήματος τούτου ούδείς άνάποδριν έλαβεν είσέτι ή Κυβέρνησις της Πράγας. Τά μικροπολιτικά μεταξύ Τσέχων και Σουδητών συνεχίζονται.

Η Ύποπριτομή ή έπεμβάσις διά τό Ισπανικόν κατέληξεν εις την άπόφασιν όπως άποσπασθόν κατ' άρχήν έξ άμφοτέρων τών άντιμαχομένων έν Ίβριανών μεριών έντός 40 ήμερών 10.000 έθελονταί. Έν τώ μεταξύ φονικάτα μάχα λαυδαίων χώρων εις τόν τομέα τού Τρέμπ μεταξύ κυβερνητικών και έθνικών δυνάμεων.

Έπίσης ήρχισαν πολεμικά έπιχειρήσεις εις τόν τομέα τού Τερούελ. Έξ άλλου έγνώσθη, ότι κατά τών τελευταίων ενέριον βομβαρδισμών της Άλικάντης έφρονεύθησαν 400 άτομα.

Ό σινοϊαπωνικός πόλεμος συνεχίζεται μετά της αττής έντάσεως, οί δέ Κινέζοι και Ιάπωνες άγγέλλουν άλληλοδιαδόχως πολεμικάς έπιτυχίας εις διαφόρους τομείς τών πολεμικών μετώπων.

Άεροπορική έπιδρομή 11 μεγάλων βομβαρδιστικών άεροπλάνων εις την Καντόνα έτοιχίσαν την 20ην 600 Ιαπωνικών. Οι τραυματίαι έκ τού φοβερού αυτού βομβαρδισμού υπερβαίνουν τους 1000. Έν τώ μεταξύ ή άνασχηματισθείσα υπό τών πρωτοπαυργών κ. Κόνε Ιαπωνική Κυβέρνησις έτόνισεν, ότι θα έπιδιώξη τόν ταχύν τεματισμόν έν έν Κίνα διεξαγομένου μέχρι τού Ιππικού όμίλου.

Την παρελθούσαν έβδομάδα οί έθελονταί των Ταγματών Έργασίας διηύριζαν και διευρύνονταν εις όδόν των καρρόδρων, όστις ήγεν από της 5ης στάσεως της όδοις προς Άγ. Παρασκευήν μέχρι τού Ιππικού όμίλου.

Την παρελθούσαν έβδομάδα οί έθελονταί των Ταγματών Έργασίας διηύριζαν και διευρύνονταν εις όδόν των καρρόδρων, όστις ήγεν από της 5ης στάσεως της όδοις προς Άγ. Παρασκευήν μέχρι τού Ιππικού όμίλου.

Την παρελθούσαν έβδομάδα οί έθελονταί των Ταγματών Έργασίας διηύριζαν και διευρύνονταν εις όδόν των καρρόδρων, όστις ήγεν από της 5ης στάσεως της όδοις προς Άγ. Παρασκευήν μέχρι τού Ιππικού όμίλου.

Την παρελθούσαν έβδομάδα οί έθελονταί των Ταγματών Έργασίας διηύριζαν και διευρύν

ΜΙΚΡΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Με τον αυτόν γοργόν ρυθμόν και με την ιδιαιτέρως χαρακτηριστική δραστηριότητα του ο Γενικός Έπαιτης της Ε. Ο. Ν. 'Ηλείας νομάρχης κ. Διαμαντόπουλος εξηκολούθησε τας ενέργειάς του διά την εφριωτέρων όργανων και του μικρότερου τμήματος της 'Εθνικής Νεολαίας. 'Εχον πάντοτε ως οδηγόν εν ελς τας ενέργειάς του τος διαπαγιάς του 'Εθνικού Κυβερνήτου, δίδει διαρκώς οδηγίας, έμφυχνώνει και ποδηγεί ένα ολόκληρον κόσμον νέων που σήμερον ανήκουν εις την δύναμιν της Ε. Ο. Ν. του νομού μας.

Το απόγευμα της 1ης Μαΐου διήλθε της πόλεως μας ο ύπουργός Διοικήτης Προτευσίας κ. Κοτζιάς, συνοδευόμενος αρχάριον 'Ολμπίαν τους Τούρκους δημοσιογράφους. Είς τόν σταθμόν Σ. Π. Α. Π. παρετάχθη άπανα ή δύναμις της Ε. Ο. Ν. υπό τόν υποφθαγγάγον κ. Χέλην διά την τήρησιν της τάξεως και την άποδοσιν τών τιμών. Έκ της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων Πύργου παρέστησαν ή κ. Πανουτσπούλου, ήτις προσεφώνησεν τόν κ. Κοτζιάν και φαλαγγίτριαι έαίνεν προσέφερον έλεκτικά άμβούσιας εις τούς ξένους έπισκέπτας.

Την ίδιον ήμέραν άφίκοντο εις την πόλιν μας προσερχόμενοι ές άρχαίος 'Ολμπίας ή Ε. Ο. Ν. Χίω έκ 40 φαλαγγιτών, μετά τών καθηγητών των. Άφού έλαβον μέρος εις την ύποδοχην τών Τούρκων έπισκεπτών μετάβησαν έν παρατάξει συνοδευόμενοι υπό της Φιλαρμονικής Πύργου και τών τμημάτων της Ε. Ο. Ν. Πύργου προς έπίσκεψιν τών άειοθάτων της πόλεως. Μεταξύ τών άλλων ξεπεράσθησαν και το Σταθμόν 'Ινστιτούτου, όπου άμύλησεν περί τών σκοπών και τών προόδων τού Ιδρύματος ο άμάρχης τού Κ. Γ. Τ. 'Ηλείας κ. Παλαιολόγος.

Διά διαταγής του υποφθαγγάγου κ. Χέλη έπανεληθήσαν αι διακοπείσαι λόγω τών έορτών άκήσεις τών έθνομολογικών άδελφών. Προς τούτο καθάρισθη όποιος γυνάμιας γίνονται έκάστην Τετάρτην και Κυριακήν. Αι άδελφές της 'Υποδιοικήσεως Θηλέων έγκυμνωσάνται παρά τής γυναικιστικής Παντοπιστού. Όμοίως έπανεληθήσαν αι άμύληαι διαφρόνουν έπι τμήματων προς τας μέλεις της Ε. Ο. Ν. Πύργου. Ούτω την 4)5)38 εις συν-

Είς προηγούμενον άρθρον άνεπιτύχαμεν διά ή Θρησκεία εις ούβειαν αντίβασιν εύρίσκειται προς την έπιστημην και ότι έκάστη έξ αυτών έχει ιδιαιτέρων σφαίραν εις ήν όποιον ασχολείται.

Όπως δέ ειπεν ο σοφός Γάλλος ακαδημαϊκός ο Sabatier, ός τις έτιμήνη και με το βραβείον Nobel ετο να αντίτασσουν την θρησκείαν προς την έπιστημην εινε έργον ανθρώπων οι όποιοι έχουν κακώς διδαχθή και την μίαν και την άλλην.

Άφού λοιπόν ή Θρησκεία μας έδρηγει προς την άλήθειαν θα έρωτήση τις εϋπάρχει άρα εις συγκεκριμένη άποκάλυψιν του Θεού εις τόν κόσμον μας αυτόν δα ήν πον προσανατολισμόν του ανθρώπου και εις αυτήν την ζωήν και εις την άλλην, εάν ύπάρχει τοιαύτη;»

Έάν σκεφθί τις λογικά και θελήσιν ν' άντιλήθι διδάγματα από την γύρω του φύσιν και από τών έαυτών του τόν ίδιον θα καταλήξει ότι το συμπέρασμα ότι ο Δημιουργός ο όποιος έφερε τόν άνθρωπον εις αυτόν τόν κόσμον ένδεδωκεται αϋτόν με άγάπην πραγματικήν.

Η άγάπη αυτή του Θεού εινε διάχυτος.

Όπου και να στρέψη κανείς το βλέμμα του θα το άντιληφθή. Άπειρα παραδείγματα ήμπορεί να φέρη τις, όπως λόγου χάριν το

ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΛΟ

Είς το Δημότικόν Θέατρον έδόθη προχθές Κυριακήν ή διάλεξις του καθηγητού τού Γυμνασίου Άρρένων κ. Σπύρου Διαμαντοπούλου, διοργανωθείσα υπό της ένταύθα 'Υποδιοικήσεως της 'Εθνικής Νεολαίας. Ο άμλητής, με την διακρίνουσαν αυτόν ευφρόδειαν, άνέπτυξε πειστικώτατα το κατά τόν κομμουνιστικό θέμα της διαλέξεώς του, αποσπώντας τά ζωηρά γεροκροτήματα τού ακροατηρίου. Όμοίως ο ύπασιπτης Ε. Ο. Ν. Βόλου κ. Θ. Σιάτρας την προπαγανδισαν Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

—Την παρελθούσαν Κυριακήν ο 'Υπό)της της 'Υπο)σεως ΕΟΝ. Βόλου κ. Ι. Σκοτινιώτης συνοδευόμενος υπό τού ύπασιπτού της Ε. Ο. Ν. κ. Θ. Σιάτρας και τού έπιτελών της Ε. Ο. Ν. — συνεχίζοντες την άνα τά χωρία περίοδειαν — έπεσκέφθησαν την Ν. Άγχιαίον, ένθα ο 'Υπό)της της Ε. Ο. Ν. Μεσοχώσαν και άπένευμον εύλαβή Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

Κατόπιν τούτου κατέβησαν έκ δάφνης στέφανον και ο δήμαρχος Κατερίνης. Έπίσης ο πρόεδρος Περιστασεως κ. Κ. Ζάμπας έμυλήσας έπι μακρόν και έξυμνήσας τήν αυτοθύσαν και δρσάν την μεγάλην Βασιλέαν κατέβησε στέφανον έκ μέρους της κοινότητος Περιστασεως. Στεφάνους έπίσημ, κατέβησε ο πρόεδρος της σχολικής έφορείας και έκκλησιαστικής έπιτροπής κ. Γ. Κτενιόπουλος.

Μετά το πέρας τού μνημοσύνης, έγένετο δεξίωση έν τω κοινωτικό καταστήματι, όπου διενεμήθησαν τά κόλυβα του μνημοσύνης και λουπά εις μνήμην τών θανόντων Βασιλέων.

Είς τού μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Γνωστοποιηθείσας ένταύθα της έπισκέψεως τού κ. Δημητσανήρου κατά την 17ην Μαΐου, τά μέλεις της τού καθηγητού τού Γυμνασίου Άρρένων κ. Σπύρου Διαμαντοπούλου, διοργανωθείσα υπό της ένταύθα 'Υποδιοικήσεως της 'Εθνικής Νεολαίας. Ο άμλητής, με την διακρίνουσαν αυτόν ευφρόδειαν, άνέπτυξε πειστικώτατα το κατά τόν κομμουνιστικό θέμα της διαλέξεώς του, αποσπώντας τά ζωηρά γεροκροτήματα τού ακροατηρίου. Όμοίως ο ύπασιπτης Ε. Ο. Ν. Βόλου κ. Θ. Σιάτρας την προπαγανδισαν Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

—Την παρελθούσαν Κυριακήν ο 'Υπό)της της 'Υπο)σεως ΕΟΝ. Βόλου κ. Ι. Σκοτινιώτης συνοδευόμενος υπό τού ύπασιπτού της Ε. Ο. Ν. κ. Θ. Σιάτρας και τού έπιτελών της Ε. Ο. Ν. — συνεχίζοντες την άνα τά χωρία περίοδειαν — έπεσκέφθησαν την Ν. Άγχιαίον, ένθα ο 'Υπό)της της Ε. Ο. Ν. Μεσοχώσαν και άπένευμον εύλαβή Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

Κατόπιν τούτου κατέβησαν έκ δάφνης στέφανον και ο δήμαρχος Κατερίνης. Έπίσης ο πρόεδρος Περιστασεως κ. Κ. Ζάμπας έμυλήσας έπι μακρόν και έξυμνήσας τήν αυτοθύσαν και δρσάν την μεγάλην Βασιλέαν κατέβησε στέφανον έκ μέρους της κοινότητος Περιστασεως. Στεφάνους έπίσημ, κατέβησε ο πρόεδρος της σχολικής έφορείας και έκκλησιαστικής έπιτροπής κ. Γ. Κτενιόπουλος.

Μετά το πέρας τού μνημοσύνης, έγένετο δεξίωση έν τω κοινωτικό καταστήματι, όπου διενεμήθησαν τά κόλυβα του μνημοσύνης και λουπά εις μνήμην τών θανόντων Βασιλέων.

Είς τού μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Γνωστοποιηθείσας ένταύθα της έπισκέψεως τού κ. Δημητσανήρου κατά την 17ην Μαΐου, τά μέλεις της τού καθηγητού τού Γυμνασίου Άρρένων κ. Σπύρου Διαμαντοπούλου, διοργανωθείσα υπό της ένταύθα 'Υποδιοικήσεως της 'Εθνικής Νεολαίας. Ο άμλητής, με την διακρίνουσαν αυτόν ευφρόδειαν, άνέπτυξε πειστικώτατα το κατά τόν κομμουνιστικό θέμα της διαλέξεώς του, αποσπώντας τά ζωηρά γεροκροτήματα τού ακροατηρίου. Όμοίως ο ύπασιπτης Ε. Ο. Ν. Βόλου κ. Θ. Σιάτρας την προπαγανδισαν Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

—Την παρελθούσαν Κυριακήν ο 'Υπό)της της 'Υπο)σεως ΕΟΝ. Βόλου κ. Ι. Σκοτινιώτης συνοδευόμενος υπό τού ύπασιπτού της Ε. Ο. Ν. κ. Θ. Σιάτρας και τού έπιτελών της Ε. Ο. Ν. — συνεχίζοντες την άνα τά χωρία περίοδειαν — έπεσκέφθησαν την Ν. Άγχιαίον, ένθα ο 'Υπό)της της Ε. Ο. Ν. Μεσοχώσαν και άπένευμον εύλαβή Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

Κατόπιν τούτου κατέβησαν έκ δάφνης στέφανον και ο δήμαρχος Κατερίνης. Έπίσης ο πρόεδρος Περιστασεως κ. Κ. Ζάμπας έμυλήσας έπι μακρόν και έξυμνήσας τήν αυτοθύσαν και δρσάν την μεγάλην Βασιλέαν κατέβησε στέφανον έκ μέρους της κοινότητος Περιστασεως. Στεφάνους έπίσημ, κατέβησε ο πρόεδρος της σχολικής έφορείας και έκκλησιαστικής έπιτροπής κ. Γ. Κτενιόπουλος.

Μετά το πέρας τού μνημοσύνης, έγένετο δεξίωση έν τω κοινωτικό καταστήματι, όπου διενεμήθησαν τά κόλυβα του μνημοσύνης και λουπά εις μνήμην τών θανόντων Βασιλέων.

Είς τού μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Γνωστοποιηθείσας ένταύθα της έπισκέψεως τού κ. Δημητσανήρου κατά την 17ην Μαΐου, τά μέλεις της τού καθηγητού τού Γυμνασίου Άρρένων κ. Σπύρου Διαμαντοπούλου, διοργανωθείσα υπό της ένταύθα 'Υποδιοικήσεως της 'Εθνικής Νεολαίας. Ο άμλητής, με την διακρίνουσαν αυτόν ευφρόδειαν, άνέπτυξε πειστικώτατα το κατά τόν κομμουνιστικό θέμα της διαλέξεώς του, αποσπώντας τά ζωηρά γεροκροτήματα τού ακροατηρίου. Όμοίως ο ύπασιπτης Ε. Ο. Ν. Βόλου κ. Θ. Σιάτρας την προπαγανδισαν Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

—Την παρελθούσαν Κυριακήν ο 'Υπό)της της 'Υπο)σεως ΕΟΝ. Βόλου κ. Ι. Σκοτινιώτης συνοδευόμενος υπό τού ύπασιπτού της Ε. Ο. Ν. κ. Θ. Σιάτρας και τού έπιτελών της Ε. Ο. Ν. — συνεχίζοντες την άνα τά χωρία περίοδειαν — έπεσκέφθησαν την Ν. Άγχιαίον, ένθα ο 'Υπό)της της Ε. Ο. Ν. Μεσοχώσαν και άπένευμον εύλαβή Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

Κατόπιν τούτου κατέβησαν έκ δάφνης στέφανον και ο δήμαρχος Κατερίνης. Έπίσης ο πρόεδρος Περιστασεως κ. Κ. Ζάμπας έμυλήσας έπι μακρόν και έξυμνήσας τήν αυτοθύσαν και δρσάν την μεγάλην Βασιλέαν κατέβησε στέφανον έκ μέρους της κοινότητος Περιστασεως. Στεφάνους έπίσημ, κατέβησε ο πρόεδρος της σχολικής έφορείας και έκκλησιαστικής έπιτροπής κ. Γ. Κτενιόπουλος.

Μετά το πέρας τού μνημοσύνης, έγένετο δεξίωση έν τω κοινωτικό καταστήματι, όπου διενεμήθησαν τά κόλυβα του μνημοσύνης και λουπά εις μνήμην τών θανόντων Βασιλέων.

Είς τού μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

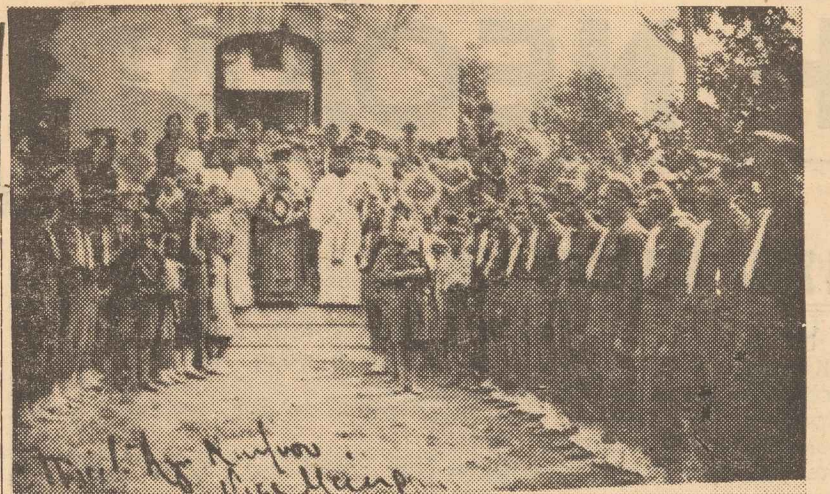
Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

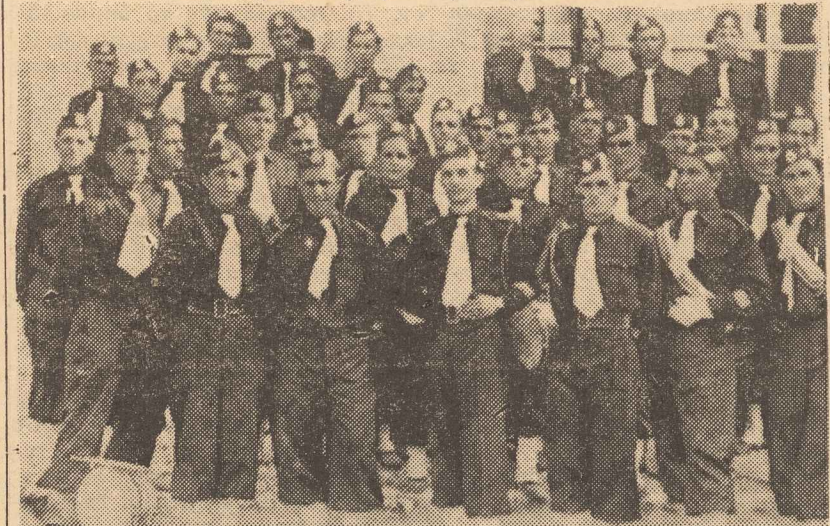
Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Είς τόν μνημόσυνον παρέστησαν προσκληθέντες ο 'Υπουργός Γενικών Διοικήτης Μακεδονίας, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Σταυρόπουλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατερίνης, αι λοιπαι άρχαι, τά επαγγελματικά σωταεία, ή 'Εθνική 'Εταιρία, ή 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας κτλ.

Τά τμήματα Ραβίνης — Παλλήνης — Ν. Μάρκρης εις Ν. Μάρκρη κατά την πανήγυριν της 21ης Μαΐου 1938

Βαθμύχοι της 'Υποδιοικήσεως ΕΟΝ 'Αιωνίου κατά την ύπο-

Η όρκωμοσία των 'Εθνικών 'Οργανώσεων Νεολαίας του Νομού Τρικκάλων εις Καρδίτσαν.

Φαλαγγίται κατά την παρέλασιν τη 25ης Μαρτίου

Φαλαγγίται της 3ης φάλαγγος Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης έχοντες εις το μέσον τόν τετράρχην των φοιτητήν κ. Άλέξ. Χατζημυαήλ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ ΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

ΤΟΥ Η. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

— Καί γι' αούτος, πού ένα ή περισσότερα άνθρωπίν άτυχήματα τούς έκαμαν να νιώσουν τόν θαυό κι' άδόξαχτον έκεινο πόνο της ψυχής, — τόν πόνο πού δεν μπορέσαν να μάξουναι οι θρήνοι φαλαγγίται και το μαύρο τού παλιν άντιπροσώπευαν την Πατρίδα και την Θρησκεία κι' όλοι μαζί τη μεγάλη έλληνική οικογένεια. σε όμετρα έξωθι της Δημητσανής εις όσον «Καρκαλό» ένθα παρετάχθησαν και άπένευμον εύλαβή Κυριακήν έκαμε διάλειψιν στεφθεσίαν υπό πλήρους έπιτυχίας.

...Μ' αυτά τα συμβουλευτικά τά λόγια μιλούσα, — συζητώντας κάποιο φιλοσοφικό θέμα, — μ' ένα νέο δεκάετη—δεκαετή χρονώ περίπου.

Μά, ο νεαρός με κύτταξε με κάποια κατάπληξη:

— Θρησκεία; — είπε ψυχρά. 'Εννοείς το κατασκευασμένο πού προσφέρουν ή διάφορες κυβερνήσεις στο λαό τους γιά ό π ι ο ι;

Ένα έλέμει μια βαρύ και σοβαρό τόν έκοψε. Μειδίασα. 'Ηταν φανερό ή δολέπια εκέκασα ή ή έπίδραση τών διαφόρων «θεορητικών» στο άγνομο κι' άσχημίστο, άκόμο, πνεύμα και άσχημίστο. 'Επρεπε, όμως, — είχα ύποκρέωση να τόν κάνω να νιώσει την Άλήθεια, ξετυλίγοντας με λόγι' άλλα τά πράγματα κατ' άπ' το φώς ενός πραγματικά άντικειμενικού προσο- λέα... Και τοιαύτα:

«... Υπάρχοντες σ' αυτόν τόν κόσμο άνθρωποι πολύ δυστυχήμενοι. Τής δυστυχίας τους ή αίτία εις διάφορες κι' άσχετες τελείας της συζήτησής μας. Μπορεί ο ένας γάχος μια γυναίκα λατρεμένη, μπορεί τού άλλου τ' όλοσάν του παιδί, έν' άγγελ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

και οι αναγκών της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

ΝΙΚΟΛΑ. ΖΟΥΛΙΝΟΝ Νεάπολιν (Κρήτης). Τό γραμματικά σας δείχνει ότι είστε πραγματικά Κρητικόπουλο, Μπράβο σας. Τό φύλλα σας τό στείλαμε. Φροντίστε γιά τό διδάσκει τής «Νεολαίας».

ΓΕΩΡΓ. ΣΒΩΛΟΠΟΥΛΟΝ, Πυρσική Υπηρεσία Ένταθα. Τό ποίημά σας δέν είνε άρχιμο, όχι όμως και άπολύτως δημοσιεύσιμο, έπειδή ένδιαφερόμαστε άπό τίς άναγκές άναγνώστες μας έίς κλεκτή ύλη. Δοκιμάστε νά έναγράψετε μέ τί συμπανία νά προσέχετε περισσότερο τή γλώσσα. Καθαρή δημοτική.

ΙΩΑΚΗΜ ΑΣΠΡΟΝ, Φαλαγγίτην, Λαμία. Τό κομμάτι πού μάς στείλατε γιά τό άνήθι είνε καλό λογογραφικό αλλά δέν έχει στυλ. Τό γλώσσα καί τό χειρόγραφο γράφει καί άπό τίς δύο πλευρές τό χαρτί, πράγμα πού δέν λόγους τεχνικούς καθιστά δύσκολη τή δημοσίευσή του. Άν μάς στείλετε τίποτε άλλο φροντίστε περισσότερο τή γλώσσα.

ΗΛΙΑΝ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΝ, Ένταθα. Έκείνο τό ποίημα πού γράφετε μάς ένδιαφέρει καί μέ μεγάλη εύχαρίστηση θά δεχόμεθα νά δημοσιεύσουμε τό περί «Πάλλου Μελά» ιστορικό σας άναγνώσμα. Λοιπόν ή περάστε άπό τό γραφείο τού περιοδικού μας καθήμενους 10-12 π.μ. ή στείλετε τό μας ταχυδρομικά.

ΑΝΔΡΕΑΝ ΒΑΛΙΑΝΑΤΟΝ, Μεολόγγιν. Τό γράμμα σας μάς συνεκίνησε. Σας εύχαρίζομε γιά τίς άντιλήψεις σας. Σας κάνομε πη σύσταση — καί μάς μέ σας σ' όλους πού μάς στέλνουν γράμματα, άναποκρίσεις καί — νά μή παραμείνουν τήν πνευματική μορφώση. Ήνενα γενικά γιά νά είνε καλύτερη από τίς άλλες καί νά δικαιώση τή προσδοκίαν τού Άρχηγού μας πρέμει παράλληλα πρὸς τό κομμάτι φρονιτική καί υιά τό πνεύμα — πρὸ παντός γι' αὐτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Βέλλα. Άπό τήν συνεργασίαν πού μάς στείλατε τό μὲν ποίημα είνε άκατάλληλο γιά τή «Νεολαία» — έκτός τό ότι δέν είνε άρτιο —, τό δέ έκτενέστερο πεζογράφοδός σας γραμμένο άπό τίς δύο μεριές τό χαρτί καί μέ άρκεπή πολυλογία. Προσέχτε. Δέν γράφετε άρχιμο, έξέρετε ορθογραφία διατυπώσετε καλώς τή σκέψη σας. Σας κρίνομε αδοτήρητο άπό τούς φίλους γιά τή καπαλαβάνομε πὸς έχομε νά κάνομε μέ μεσοτέμνη διανοητικούς άνδρωπα. Στείλατε τίποτε άλλο πού νά είνε άκατάλληλο γιά τή «Νεολαία». Τό γράμμα σας δημοσιεύεται.

ΔΑΔΕΛΑ Ι.ΔΑ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ. Ένταθα. Τό ποίημά σας καλό σχετικώς. Φαίνεται όμως άπ' αὐτό ότι μπορεíte νά γράψετε καλύτερα. Δοκιμάστε καί σ' άλλα μέτρα έξω άπό τόν δεκαπεντασύλλαβο πού είνε τό άπλούστερο καί εύκολότερο μέτρο, καί πρὸ παντός τωρνήστε τίς φράσεις σας καί άποφύγετε τίς έντυπωσιακές λέξεις. Περιμένουμε καί καλύτερο δημοσιεύομε τό τελευταίο σας τετράστιχο:

Ω Νεολαία Έλληνική — Αύριον (ν) έλπίδα στέ· χέρια σου βασίζεσαι ή έρπια μου Πατρίδα.

Έοδ θά δείχνεις πάντοτε κι' όσο (περνούν οι χρόνοι) πὸς τή γλυκεία Έλλάδα μας δόξα (ξ) τή στεφανώνει!

ΙΩΑΝ. ΓΑΪΦΑΝΑΚΗΝ, Ίεράπετρα (Κρήτης). Τό θερμό γράμμα σας — πού τό δημοσιεύομε σέ άλλη στήλη — ε'ς χαροποιεί γιάτί βλέπομε ότι ή νεολαία βρῖ

κε τό δρόμο τής. Φροντίστε γιά τή διάδοσή του περιοδικό σας. Άπό τό ποίημά σας δημοσιεύομε τό τελευταίο τετράστιχο: ...Κι' ή ήμῃ με τ' ανάλαφρα περνάει πελάγη, μακρινές στεριές (γιές), καί διαλαλεί τή δόξα τήν παλιν (της) καί τίς καινούργιες τής παλιν (γιές).

Α. ΒΑΛΤΣΙΤΣΑΝ, Μεολόγγιν. Τό γράμμα σας τό δημοσιεύομε συγχάριτας συγχρόνως όμως γιά τίς σκέψεις σας καί τίς άντιλήψεις σας.

ΓΕΩΡΓ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΝ, Λαμινά. Τό γεμάτο ένθουσιασμό γράμμα σας — δημοσιεύεται έξ άλλην στήλην — δείχνει ότι είσθε άπό τούς άνθρώπους πού χρείαζόμαστε. Όσον άφορῇ οδηγία καί, σχετικά μέ Ίδριση τμήματος Έθνικής Νεολαίας είνε τήν κοινότητα σας ζητήσατε πληροφορίες άπό τό Νομάρχη σας πού είνε καί ο' μόνος άρμόδιος.

ΑΝΤ. ΚΟΜΗΝΟΝ, Ποταμόν (Κυθρήν). Ό όννος σας γιά τήν 4ην Αύγουστου γεμάτος ένθουσιασμό καί αίσθημα φιλοπατρίας. Σας συγχάριζομε. Δέν τόν δημοσιεύομε γιάτί έχει μερικά στοιχειώδη λάθη.

ΝΙΚ. ΤΣΑΝΑΒΑΡΑΝ, Φυλάκιν 114. Τό γράμμα πού άπευθύνετε πρὸς τούς φαλαγγίτας Αθηναίους πού όας έπισκέφθησαν τό Πάσχα μάς συνεκίνησεν έξωχί. Σας Μπράβο σας. Έλλείψει χρόνου παραθέτομε στή στήλη αὐτή μερικες περιεκτικές του:

«Ευγενεις Φαλαγγίται τῶν Αθηναίων, Πέρσανον άρκετές μέρες άπό τόν ὁρίζον καίρὸ πού μάς έπισκέφθητε έδῶ πού μοσχοβολάει τό άγέρι άπό παλιό μπαρούτι. Πέρσανον άκετές μέρες... Θά περάσουν όμως χρόνια πολλά καί ή θύμησι τής αδελφικής αλληλεγγύης πού μάς περιέβαλε δά μείνι άδέξαστη».

...Η έπίσκεψις ήτανε γιά μάς άποκαλυπτική. Μας άπεκάλυψε ότι δέν έρισκόμαστε 'δῶ-πάντα α-πλῶς καί ὅς έτυχε αλλά έχομε μία άνώτερη άποστολή, ξεχωριστά τιμητική, νά είσταστε οί άκράσιοι φρουροί τής μεγάλης μας μητρώας».

...Ευγενεις Φαλαγγίται τῶν Αθηναίων, Σας εύχαριστοῦμε άπό τό βάθος τής καρδιάς μας γιά τήν τιμή πού μάς κάνατε...»

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ, Μάιος
Άγαπητή «Νεολαία»

Θά χρειαζόνταν πέννα μεγάλου ποιητή γιά νά περιγράψη έκείνο πού αίσθανομαι μέσα μου γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Είμαι κι' εγὼ ένας άπό κείνους πούνοιωσαν βαθειά μέσ' στήν καρδιά τους ν' άγγίξη ο' σκοπός τού προσκλητηρίου σαλπιδάτος τού Έθνους μας καί πούτρεξα πρόθυμα νά θυσιάσω λίγη εργασία στόν Ιερό αὐτό βωρὸ τής αναγεννήσεως καί νά ποτίσω μέ λίγον Ιδρώτα τόν δρόμο πού δά φέρη τήν Έλλάδα μας στό κόμψι τής εὐτυχίας.

Κι' ότν εύλαβικά προσφέω, τίς ταπεινές αὐτές θυσίες μου πρὸς τή Πατρίδα, νοιώθω νά έναυαζοτανεύη μέσα μου ή Έλλάδα ή έτοιμοθάνατη, όπως τήν ελπεστιάς τό άδελφοσκοτόμα τού ή διαμάχη, ή έτοιμοθάνατη πού δέσφιας τό άδελφοσκοτόμα τού Στρυμώνα. Κι' ότερα σὸν έναρχομαι στήν Έλλάδα τή σημερινή τή δυνατή κι' εύτυχιμένη, ο' νους μου καρφώνεται σέ μία ήμερομηνία: 4 Αύγουστου 1936. Στήν ήμέρα πού έδω άπ' τόν ούδονό σπαλννν, γιά νά φέρη στήν Έλλάδα έναν πραγματικό πατριότι

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διεττή ύπέρ τής Βασιλικής Αεροπορίας.

Είνε τόν σόχοντα τήν πρωτοβουλία άδίζει κάθε έπαναστά καί είνε τούς συμβαλόντας διά τήν καλλιτέραν έπιτυχία, ήτοι Άνδρ. Γ. Μπαλδάνη (δημ.), Όλγαν Γ. Πολίτου (δημ.), Ι. Κ. Μπακράν (δημ.), Χ. Άγγελιν, Δημ. Άγγελιν, Π. Μάτν ὀπαλιν Μηνικης ὀπηρεσίας, Β. Σούρπουλον, Κ. Σούρπουλον, Ι. Σούρπουλον, Α. Βερούση καί Θ. Θεοδοίου, οἱ τας είνε πάντας τούς καίτοις, οἱ τας έτρέξαν μέ άκράτητον ένθουσιασμόν νά παρακολουθήσουν τό έργον.

Είνε τό παιχθέν δράμα θάσθον μέρος οί έξής φαλαγγίται: Γ. Καρμπάς, Σ. Βερούσης, Κ. Μπαλδάνη, Γ. Σούρπουλιν, Γ. Μαζιώτης, Δ. Καραστόκας, Α. Μαζιώτης, Π. Αδαμπίδης, Γ. Παπασταθίου, Β. Δημητρίου, Γ. Σκρέτης, Ι. Φώκος, Α. Φεζίκος.

Μετά τιμής
Γ. ΚΑΡΑΜΠΑΣ

ΒΕΛΛΑ, Μάιος. Κε Διευθυντά, μέ μεγάλη χαρά καί ένδιαφέρον παρακολουθῶ τήν άγαπήτη «Νεολαία», πού μεγαλόφωνα καλεῖ μάς γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Είμαι κι' εγὼ ένας άπό κείνους πούνοιωσαν βαθειά μέσ' στήν καρδιά τους ν' άγγίξη ο' σκοπός τού προσκλητηρίου σαλπιδάτος τού Έθνους μας καί πούτρεξα πρόθυμα νά θυσιάσω λίγη εργασία στόν Ιερό αὐτό βωρὸ τής αναγεννήσεως καί νά ποτίσω μέ λίγον Ιδρώτα τόν δρόμο πού δά φέρη τήν Έλλάδα μας στό κόμψι τής εὐτυχίας.

Κι' ότν εύλαβικά προσφέω, τίς ταπεινές αὐτές θυσίες μου πρὸς τή Πατρίδα, νοιώθω νά έναυαζοτανεύη μέσα μου ή Έλλάδα ή έτοιμοθάνατη, όπως τήν ελπεστιάς τό άδελφοσκοτόμα τού ή διαμάχη, ή έτοιμοθάνατη πού δέσφιας τό άδελφοσκοτόμα τού Στρυμώνα. Κι' ότερα σὸν έναρχομαι στήν Έλλάδα τή σημερινή τή δυνατή κι' εύτυχιμένη, ο' νους μου καρφώνεται σέ μία ήμερομηνία: 4 Αύγουστου 1936. Στήν ήμέρα πού έδω άπ' τόν ούδονό σπαλννν, γιά νά φέρη στήν Έλλάδα έναν πραγματικό πατριότι

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Σπουδαστής Παιδαγωγικής Άκαδημίας Βελλας.

ΠΑΛΛΗΝΗ (Μάιος)
Άγαπητή «Νεολαία»,
Είμαι γυμναστής τού τμήματος

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διεττή ύπέρ τής Βασιλικής Αεροπορίας.

Είνε τόν σόχοντα τήν πρωτοβουλία άδίζει κάθε έπαναστά καί είνε τούς συμβαλόντας διά τήν καλλιτέραν έπιτυχία, ήτοι Άνδρ. Γ. Μπαλδάνη (δημ.), Όλγαν Γ. Πολίτου (δημ.), Ι. Κ. Μπακράν (δημ.), Χ. Άγγελιν, Δημ. Άγγελιν, Π. Μάτν ὀπαλιν Μηνικης ὀπηρεσίας, Β. Σούρπουλον, Κ. Σούρπουλον, Ι. Σούρπουλον, Α. Βερούση καί Θ. Θεοδοίου, οἱ τας είνε πάντας τούς καίτοις, οἱ τας έτρέξαν μέ άκράτητον ένθουσιασμόν νά παρακολουθήσουν τό έργον.

Είνε τό παιχθέν δράμα θάσθον μέρος οί έξής φαλαγγίται: Γ. Καρμπάς, Σ. Βερούσης, Κ. Μπαλδάνη, Γ. Σούρπουλιν, Γ. Μαζιώτης, Δ. Καραστόκας, Α. Μαζιώτης, Π. Αδαμπίδης, Γ. Παπασταθίου, Β. Δημητρίου, Γ. Σκρέτης, Ι. Φώκος, Α. Φεζίκος.

Μετά τιμής
Γ. ΚΑΡΑΜΠΑΣ

ΒΕΛΛΑ, Μάιος. Κε Διευθυντά, μέ μεγάλη χαρά καί ένδιαφέρον παρακολουθῶ τήν άγαπήτη «Νεολαία», πού μεγαλόφωνα καλεῖ μάς γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Είμαι κι' εγὼ ένας άπό κείνους πούνοιωσαν βαθειά μέσ' στήν καρδιά τους ν' άγγίξη ο' σκοπός τού προσκλητηρίου σαλπιδάτος τού Έθνους μας καί πούτρεξα πρόθυμα νά θυσιάσω λίγη εργασία στόν Ιερό αὐτό βωρὸ τής αναγεννήσεως καί νά ποτίσω μέ λίγον Ιδρώτα τόν δρόμο πού δά φέρη τήν Έλλάδα μας στό κόμψι τής εὐτυχίας.

Κι' ότν εύλαβικά προσφέω, τίς ταπεινές αὐτές θυσίες μου πρὸς τή Πατρίδα, νοιώθω νά έναυαζοτανεύη μέσα μου ή Έλλάδα ή έτοιμοθάνατη, όπως τήν ελπεστιάς τό άδελφοσκοτόμα τού ή διαμάχη, ή έτοιμοθάνατη πού δέσφιας τό άδελφοσκοτόμα τού Στρυμώνα. Κι' ότερα σὸν έναρχομαι στήν Έλλάδα τή σημερινή τή δυνατή κι' εύτυχιμένη, ο' νους μου καρφώνεται σέ μία ήμερομηνία: 4 Αύγουστου 1936. Στήν ήμέρα πού έδω άπ' τόν ούδονό σπαλννν, γιά νά φέρη στήν Έλλάδα έναν πραγματικό πατριότι

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Σπουδαστής Παιδαγωγικής Άκαδημίας Βελλας.

ΠΑΛΛΗΝΗ (Μάιος)
Άγαπητή «Νεολαία»,
Είμαι γυμναστής τού τμήματος

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διεττή ύπέρ τής Βασιλικής Αεροπορίας.

Είνε τόν σόχοντα τήν πρωτοβουλία άδίζει κάθε έπαναστά καί είνε τούς συμβαλόντας διά τήν καλλιτέραν έπιτυχία, ήτοι Άνδρ. Γ. Μπαλδάνη (δημ.), Όλγαν Γ. Πολίτου (δημ.), Ι. Κ. Μπακράν (δημ.), Χ. Άγγελιν, Δημ. Άγγελιν, Π. Μάτν ὀπαλιν Μηνικης ὀπηρεσίας, Β. Σούρπουλον, Κ. Σούρπουλον, Ι. Σούρπουλον, Α. Βερούση καί Θ. Θεοδοίου, οἱ τας είνε πάντας τούς καίτοις, οἱ τας έτρέξαν μέ άκράτητον ένθουσιασμόν νά παρακολουθήσουν τό έργον.

Είνε τό παιχθέν δράμα θάσθον μέρος οί έξής φαλαγγίται: Γ. Καρμπάς, Σ. Βερούσης, Κ. Μπαλδάνη, Γ. Σούρπουλιν, Γ. Μαζιώτης, Δ. Καραστόκας, Α. Μαζιώτης, Π. Αδαμπίδης, Γ. Παπασταθίου, Β. Δημητρίου, Γ. Σκρέτης, Ι. Φώκος, Α. Φεζίκος.

Μετά τιμής
Γ. ΚΑΡΑΜΠΑΣ

ΒΕΛΛΑ, Μάιος. Κε Διευθυντά, μέ μεγάλη χαρά καί ένδιαφέρον παρακολουθῶ τήν άγαπήτη «Νεολαία», πού μεγαλόφωνα καλεῖ μάς γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διεττή ύπέρ τής Βασιλικής Αεροπορίας.

Είνε τόν σόχοντα τήν πρωτοβουλία άδίζει κάθε έπαναστά καί είνε τούς συμβαλόντας διά τήν καλλιτέραν έπιτυχία, ήτοι Άνδρ. Γ. Μπαλδάνη (δημ.), Όλγαν Γ. Πολίτου (δημ.), Ι. Κ. Μπακράν (δημ.), Χ. Άγγελιν, Δημ. Άγγελιν, Π. Μάτν ὀπαλιν Μηνικης ὀπηρεσίας, Β. Σούρπουλον, Κ. Σούρπουλον, Ι. Σούρπουλον, Α. Βερούση καί Θ. Θεοδοίου, οἱ τας είνε πάντας τούς καίτοις, οἱ τας έτρέξαν μέ άκράτητον ένθουσιασμόν νά παρακολουθήσουν τό έργον.

Είνε τό παιχθέν δράμα θάσθον μέρος οί έξής φαλαγγίται: Γ. Καρμπάς, Σ. Βερούσης, Κ. Μπαλδάνη, Γ. Σούρπουλιν, Γ. Μαζιώτης, Δ. Καραστόκας, Α. Μαζιώτης, Π. Αδαμπίδης, Γ. Παπασταθίου, Β. Δημητρίου, Γ. Σκρέτης, Ι. Φώκος, Α. Φεζίκος.

Μετά τιμής
Γ. ΚΑΡΑΜΠΑΣ

ΒΕΛΛΑ, Μάιος. Κε Διευθυντά, μέ μεγάλη χαρά καί ένδιαφέρον παρακολουθῶ τήν άγαπήτη «Νεολαία», πού μεγαλόφωνα καλεῖ μάς γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Είμαι κι' εγὼ ένας άπό κείνους πούνοιωσαν βαθειά μέσ' στήν καρδιά τους ν' άγγίξη ο' σκοπός τού προσκλητηρίου σαλπιδάτος τού Έθνους μας καί πούτρεξα πρόθυμα νά θυσιάσω λίγη εργασία στόν Ιερό αὐτό βωρὸ τής αναγεννήσεως καί νά ποτίσω μέ λίγον Ιδρώτα τόν δρόμο πού δά φέρη τήν Έλλάδα μας στό κόμψι τής εὐτυχίας.

Κι' ότν εύλαβικά προσφέω, τίς ταπεινές αὐτές θυσίες μου πρὸς τή Πατρίδα, νοιώθω νά έναυαζοτανεύη μέσα μου ή Έλλάδα ή έτοιμοθάνατη, όπως τήν ελπεστιάς τό άδελφοσκοτόμα τού ή διαμάχη, ή έτοιμοθάνατη πού δέσφιας τό άδελφοσκοτόμα τού Στρυμώνα. Κι' ότερα σὸν έναρχομαι στήν Έλλάδα τή σημερινή τή δυνατή κι' εύτυχιμένη, ο' νους μου καρφώνεται σέ μία ήμερομηνία: 4 Αύγουστου 1936. Στήν ήμέρα πού έδω άπ' τόν ούδονό σπαλννν, γιά νά φέρη στήν Έλλάδα έναν πραγματικό πατριότι

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Σπουδαστής Παιδαγωγικής Άκαδημίας Βελλας.

ΠΑΛΛΗΝΗ (Μάιος)
Άγαπητή «Νεολαία»,
Είμαι γυμναστής τού τμήματος

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διεττή ύπέρ τής Βασιλικής Αεροπορίας.

Είνε τόν σόχοντα τήν πρωτοβουλία άδίζει κάθε έπαναστά καί είνε τούς συμβαλόντας διά τήν καλλιτέραν έπιτυχία, ήτοι Άνδρ. Γ. Μπαλδάνη (δημ.), Όλγαν Γ. Πολίτου (δημ.), Ι. Κ. Μπακράν (δημ.), Χ. Άγγελιν, Δημ. Άγγελιν, Π. Μάτν ὀπαλιν Μηνικης ὀπηρεσίας, Β. Σούρπουλον, Κ. Σούρπουλον, Ι. Σούρπουλον, Α. Βερούση καί Θ. Θεοδοίου, οἱ τας είνε πάντας τούς καίτοις, οἱ τας έτρέξαν μέ άκράτητον ένθουσιασμόν νά παρακολουθήσουν τό έργον.

Είνε τό παιχθέν δράμα θάσθον μέρος οί έξής φαλαγγίται: Γ. Καρμπάς, Σ. Βερούσης, Κ. Μπαλδάνη, Γ. Σούρπουλιν, Γ. Μαζιώτης, Δ. Καραστόκας, Α. Μαζιώτης, Π. Αδαμπίδης, Γ. Παπασταθίου, Β. Δημητρίου, Γ. Σκρέτης, Ι. Φώκος, Α. Φεζίκος.

Μετά τιμής
Γ. ΚΑΡΑΜΠΑΣ

ΒΕΛΛΑ, Μάιος. Κε Διευθυντά, μέ μεγάλη χαρά καί ένδιαφέρον παρακολουθῶ τήν άγαπήτη «Νεολαία», πού μεγαλόφωνα καλεῖ μάς γιά τή Έθνοσωτήρια ήμέρα τής 4ης Αύγουστου.

Ε. Ο. Ν. Παλλήνης καί θέλω νά σας μεταδώω τή συγκίνησή καί τή χαρά πού μέ συνέγει όταν θάπω τήν προβήμη από τήν όποία καί τά μικρά άκόμη παιδιά σπεύδουν νά γυμνασθῶν, νά καταταγοῦν σέ τμήματα, νά οργανωθῶν ένθικιστά. Όλα αὐτά μαρτυροῦν ότι τήν ήμέραν τής έκδόσεώς σου, τή ένέργειαν μου δέ έγράφη συνδρομή γιά ή Κοινότητά μας, τής όποίας τυγχάνω γραμματεῦς. Μέ πάλιν λουσαν τήν καρδίαν άπό πατριωτικά έπέκτασε είνε όλην τήν Έλλάδα τής ΕΟΝ καί τής ΟΕΑ.

Θέλονται καί είνε τήν Κοινότητά μας νά συσταθῇ μία Όργάνωσις τής Έθνικής Νεολαίας παρακαλώ ύμας θερμώς όπως μάς άδηγήσατε είνε τί ένεργείας δέν νά προσβλήτε καί είνε δυνατόν μάς άποστείλατε έντύποδες οδηγίας καί ταστατικών κλπ.

Μεθ' ύπολήψεως
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΜΑΝΤΟΡΑΚΟΣ
Κοινωτ. Γραμματεῦς Δαμονιάς

ΑΙΒΑΝΑΤΑΙ (ΔΟΚΡΙΔΟΣ),
Πρωτοβουλία τού Δημητρίου Πλάδα, διευθυντοῦ τού 4)είου δημοτικού σχολείου Αιβανάτων Λοκρίδος, όστις τυγχάνει λοχίτης τής Ε. Ο. Ν. τού τμήματος Αιβανάτων Λοκρίδος, έπαίχθη όπό τόν φαλαγγίτην τής Ε. Ο. Ν. τού πατριωτικόν δραμα «Ο Αθανάσιος Διάκος». Τό προϊόν τών εισπραξέων άναρρόμενον είνε 2.730 δραχμάς διε

12-Η ΝΕΟΛΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η γέννηση της ελληνικής τέχνης

Η ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΔΥΝΑΜΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Πού να βρή κανείς την αρχή και το τέλος των πραγμάτων. Θα ζή-
λιση οίγουρα σαν καταπιαστή μ'
αυτό. "Όλα στον κόσμο αυτόν στρι-
φογυρίζουν σαν τον κύκλο και του
κάκου θα βρης τη γραμμή που τέλει-
ζει και τη γραμμή που τελειώ-
νει. Αυτή είναι η μοίρα της οφεί-
ρας μας και έκείνος που ασχί-
ζει από πού αρχίζει κάτι
δεν μπορεί παρά να πέσει σε άνα-
πόφευκτα λάθη. Για τούτο 'ς ε-
μμάς συγχωρεμένοι και έμεις αν
σε τούτη την ιστορία μας λαθαί-
νουμε κάπου - κάπου προσπαθώ-
ντας ν' ανακαλύψουμε τις πηγές
της ελληνικής Τέχνης. Τα μέσα
που μπορούν να μας διαφωτίσουν
είναι τρία : 'Η μυθολογία, η κρή-
νη σχηματίζουμε θάλασσας και
Έργα των διαφόρων εποχών και τέ-
λος η έπιστήμη.

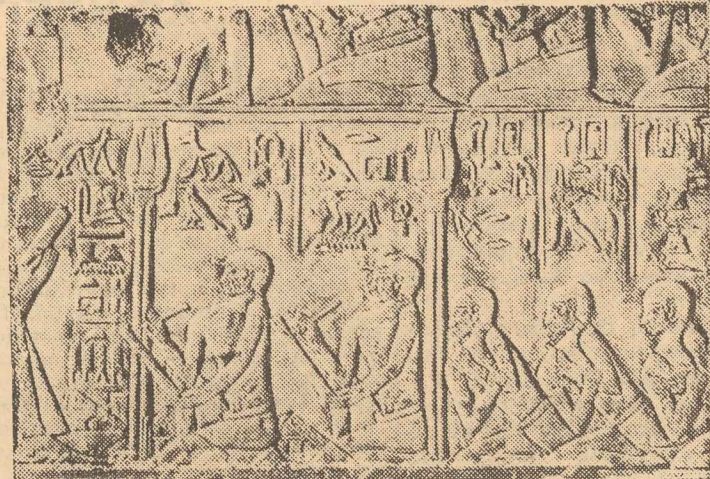
Η μυθολογία λέει ότι ο Ζεύς ή-
θελε μία φορά να πάρη γυναίκα
την 'Ιω που κατήγετο από την 'Αρ-
γό. Η 'Ηρα ζήλεψε την 'Ιω και
την μεταμόρφωσε σε αγελάδα και
έβαλε μία μύια να την κουνί, γι-
ατί παντοτενά. Η άμωρη φεύγει για
την Αίγυπτο και για τα άκρογιά-
λια της Συρίας. Μέσα στην άλλη-
γορία αυτή του μύθου κρύβεται η
ιστορική αλήθεια ότι οι 'Αργονα-
τες μετενέστησαν από τα παλιν-
χρόνια στην Αίγυπτο και στην 'Α-
νατολή. Ο Αίγυπτος ήταν 'Ελ-
λην βασιλεία στην κοιλάδα του
Νείλου και ίδρυσε τον μεγάλο πο-
λιτισμό για τον οποίον συνετέλε-
σαν πολλές άλλες φυλές που έγκα-
τεστήθηκαν εκεί. Ο Δανασός στά-
θηκε επίσης βασιλιάς στη χώρα
αυτή του Νείλου και γύρισε μία
φορά με τη φυλή του στη χώρα
της καταγωγής του, στην 'Αργό,
που τότε έβασίλευαν οι Πελασγοί.
Ο πολιτισμός των Πελασγών της
πρωτόγονης αυτής φυλής που κα-
τοίκησε στην 'Ελλάδα είναι σημε-
ρα άγνωστος για μας. Μόνον τα
μηνιά της που έκτιαν μένον
τεκμήρια της πρωτογενούς τέχνης
τους. Ένας μεγάλος τραγώδης, ο
Αιχολύς, έστρωσε με τα σμή-
θια του μύθου όλη αυτή την τρα-
γική περιπέτεια της ελληνικής φυ-
λης. Διαβάστε τις 'Ικέτιδες και
θα το καταλάβετε, αλλά δυστυχώς
μια μετάφραση είναι πάντοτε έλλι-
πη.

Δύο είναι τα στοιχεία που συν-
τελούν στη δημιουργία της Τέ-
χνης. Πολύ πιθανόν η ελληνική φυ-
λη σαν πιο έξυπνη από τις άλλες,
που είναι άβηχ συντελεστές παντού στη
γη στην πνευματική πρόοδο. Βλέ-
νουμε ότι οι 'Ελληνες συνθέζου-
ν με μεταναστεύουν σε όλα τα μέρη
του κόσμου, και ο ίδιος ο 'Ορφέας
ήρθε από την 'Ανατολή όπου και
εμάθε τα μουσικά της τέχνες, έβα-
λε τα θεμέλια της ελληνικής λα-
τρείας, ο 'Ηράκλειος, ο Δημόκρι-
τος, οι πρώτοι 'Ελληνες φιλόσο-
φοι. Ώς και ο ίδιος ο Μωϋσής εί-
χε μαζί του ένα "Ελληνικά Δανού
για να του δώλη τα θεμέλια μιας
Σχολής πλαστικών τεχνών στον τό-
πο του, τον 'Αβυθόμαχο.

Οι Τέχνες που έπείρασαν στην
'Ελλάδα πιο λοχρά και άμεσα εί-
ναι δύο : η Αιγυπτιακή και η 'Α-
σιατική, αντίθετες η μία από την
άλλη, αλλά συμπληρωματικές ο-
πως θα ποίμε παρακάτω. Σπου-
δαίο ρόλο παίζουν στην άρχαια έ-
κείνη εποχή οι διακοσμητικές συν-
θέσεις, ανάγλυφα ή ζωγραφικά.
'Επειδή τότε δεν είχε εφευρεθεί το
άλφάβητο και η ιστορία έπρεπε να
απόδοθη με την συνθεσία διαφόρων
εικόνων, οι οποίες παρίσταναν ε-
τε ανθρώπους, ετε ζώα, ετε διά-
φορα αντικείμενα. Με αυτό τον
τρόπο ιστοριζόταν τα κατορθώματα
των θεών των, των ήρώων των και
της πατρίδος των, καθώς και όλα
τα οικογενειακά τους. Αυτή η δια-
κοσμητική σύνθεσι δεν είναι τόσο

εύκολη όπως σ'ας φαίνεται. Είναι
μια παράδοσι χιλιόχρονη που κά-
θε τέχνη της την παραχωρεί με την
πρωτοτυπία του. Ο τέχνης έχει
όπ' ύψει να απόδοση δύο αντίτε-
λεσματα, να φανούν ώριμες οι εικό-
νες και πολλά λέει για κείνον που ξέ-
ρει να καταλάβει την μυθολο-
γία. Η διακοσμησι επί τη βάσει
των φυτών είναι πάντοτε ο λωτός
και ο πάπυρος τα δύο γέρα λου-
λούδια του Νείλου. Οι Αιγύπτιοι

ΑΡΧΑΙΑ ΤΕΧΝΗ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Αιγυπτιακόν ανάγλυφον. ΔΕΞΙΑ: Με-
λοδανάτος στρατιώτης ('Ελληνικόν ανάγλυφον)

με, δηλαδή να συμμορφωθί με
τους κανόνες της πλαστικότητος
και να συνδυάζη αρμονικά όλες
τις γραμμές που θα πη να συμμο-
ρφωθί με όλους τους κανόνες της
γεωμετρίας. Αυτές οι δύο αντίθε-
τες τέχνες που η μία συμπληρώ-
νει την άλλη, είναι η θάσις της
τέχνης και το μουσικό της πραγ-
ματικής δημιουργίας. Έτσι συμ-
βαίνει ότι αυτός που καταπνέεται
να φτιάξη κάτι θρίσκεται σε κρίσι-
μη ψυχική κατάσταση γιατί το α-
σθημα έκείνο που αποδίδει την α-
μορφία δεν αντικειμένου τον σφω-
ρχει να του έγκραψη όσο πιο πο-
λύ μπορεί φυσικότητα, ενώ το α-
σθημα της γεωμετρίας και ευρύβ-
ασις τον έμποδίζουν. Αν λοιπόν α-
σθημα της γεωμετρίας και ευρύβ-
ασις τον έμποδίζουν. Αν λοιπόν α-
σθημα της γεωμετρίας και ευρύβ-
ασις τον έμποδίζουν. Αν λοιπόν α-

στέθηκαν περίφημοι κομψοτέχνη-
ται τόσο πολύ που ακόμα σήμερα στο
Παρίσι οι χρυσοχοί τους έμπού-
νται. Τα μοτίβα αυτά είναι αιώνας
μοντέρνα γιατί στηρίζονται πάνω
σε μοτίβα παρμένα από τη φύσι.
Τα υλικά που μεταχειρίζονται άντε-
χουν θη' μάλιστα ακόμα σήμερα.
Τα έδλα τους που η αυτά φτιά-
χνουν ειδώλια και διάφορα παγινί-
δια, ως επί το πλείστον θάρκες με
κομπλάτες και ένα καραβόκι-
ρι που τα οδηγεί με ένα έζλο. Τα ο-
φάσματά τους είναι στερεά και τα
χρώματά αναλόγια ως και τα
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Τα 'Ασιατικά ανάγλυφα παρι-
στάουν τις πιο δραματικές σκηνές
από κινήματα που μπορεί να φαντα-
στεί κανείς. Οι σκύλοι που τρέ-
νουν με φόρα άναγλφωται και έ-
χει δράκους σκληρούς και δυνα-
τούς όπως οι λύκοι που σφάζουν
τον που σκαλίζουν τις πέτρες. Η
'Ασιατική τέχνη εκφράζει την δύ-
ναμι των στοιχείων για τούτο απο-
βίπει και τις πιο μικρές λεπτομέ-
ρειες. Η Αιγυπτιακή τέχνη όμως
που θέλει να εκφράση την άντοχη
κλείνει μουσικά όλες τις λεπτομέ-
ρειες μέσα σε μια γενική και κοι-
νική γραμμή. Θέλει να εκφράση δη-
λαδή την κίνησι μέσα σε τούτο
άνωτερο άκίνητο. Αντίθετος το
πνεύμα της Συρίας είναι τόσο μοι-
ραίο και πεισματώδες όπως το
Ελληνικό είναι έλευθερο και γελα-
στό. Ο πολιτισμός της Αιγύπτου
στάθηκε πιο άπείρατος και πλού-
σιος γιατί άπερνούσε τις άρετες
πολλών λαών. Το Αιγυπτιακό α-
γάλα δεν μάς παρουσιάζει άλλη
συνταγή από αυτή την ασήπρη στα-
σιμότητα. Το ένα πόδι πάντοτε
πατάει από το άλλο και το χέρι
πάντοτε δεμένο στο στήθος σαν
νέθελε να εκφράση μ' αυτό την
αϊωνιότητα της έρημου. Το πρόσω-
πο παρουσιάζεται πάντοτε ίσια
πρόσωπο και εκφράζεται και με τον
φασίκο και όχι μόνο με τη μνά-
δα. Η Αιγυπτιακή διακοσμησι κρύ-
ει μέσα της μεγάλη σοφία και η
σύνθεσι του ανθρώπου και του ζώ-
ου παίζει μεγάλο συμβολικό ρόλο

και ούτε δεξιά, αλλά να δινή το
θάρος πάνω στα πόδια. Κοιπάσε
τόρα παιδιά στο άρχαιοιολογικό
μουσείο μας να δής τον χάλκινο
Πασειδώνα που το ένα πόδαρι του
άκουμπάει τα δάκτυλα λυγρά στη
μια ψυχή που την έχει κάθε άν για
τι ο καλλιτέχνης που κοπιάζει και
άγωνιά για να το φτιάξη χαράζει
έλο τον έαυτο του μέσα. Έπομέ-
νως για να γίνη ένα μεγάλο έργο
άπαιτείται μια άπείρανη θυσία έκ
μέρους του τέχνητή που δουλεύει
πολεμώνας να δινή στο έργο του
δύο ψυχές, οι οποίες είναι κατ' ο-
σίαν μία μόνη ψυχή. Δηλαδή με
δύο η την κίνησι από τη μία μεριά
την άκίνησι από την άλλη, να δώ-
ση όρμητικότητα και στασιμότητα
μαζί. Το άσθημα του έθνους
σμού τον σπράχνει να σχεδιάση
λες τις λεπτομέρειες, το άλλο δα-
μως του άπαγορεύη να την σπρί-
ξη σε μια θάσι, να βρη τη έπίκει-
τρο μέρος της συνθέσεως γιατί α-
λοιώτικα θα έπικρατήση μια τέ-
τοια άναρχια που δεν θα άπορση
να καταλάβη κανείς τι παρίστανε
το έργο.

Το να δασμάη κανείς έτούτες τις
αντίθεσεις θα πη να δασή ρυθμό
στο έργο. Όλες οι μεγάλες τέχνες
έχουν τον ρυθμό αυτό, και οι Αι-
γύπτιοι στάθηκεν τέλειοι πιο πολύ
από να σταθεροποιήσουν καλά τας
συνθέσεις των σε γενικές γραμμές,
ενώ οι Σύριοι μάλλον εις το να δώ-
σουν κίνησι και δύναμι. Οι Σύριοι
παρίσταναν πάντοτε σκηνές άγρι-
ες, προτιμούν πάντοτε να άπο-
δύσουν άνδρικές μορφές και πα-
ριστάσαντες τους βασιλιάδες τους
που νομίζαν ότι ήσαν άνωτεροι
από τους θεούς ενώ οι Αιγύπτιοι
παρίσταναν θεούς, έτε άνδρες εί-
τε γυναίκες με ρειθραστική και μ-
υστικιστική στάσι. Οι Βαβυλώνιοι
δεν κτίσαν με πέτρες, αλλά με
τούβλα, παλίσια άπείρατα πιο ε-
ύχρηστον, γιατί φαίνεται ότι οι
Σύριοι που είχαν μια ψυχή έλο
αντίθετη των Αιγυπτίων φύσαν ο-
φάσματά τους είναι στερεά και τα
χρώματά αναλόγια ως και τα
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Αξιοθαύμαστον ήτο το άρρενο-
ν παρσθημα των έυσταλόν και
άκλιμον νέων και νεανίδων της
εποχής των Περσέων, ο οποίος
έκτιαν ίσως και μεγαλύτερο
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Τα 'Ασιατικά ανάγλυφα παρι-
στάουν τις πιο δραματικές σκηνές
από κινήματα που μπορεί να φαντα-
στεί κανείς. Οι σκύλοι που τρέ-
νουν με φόρα άναγλφωται και έ-
χει δράκους σκληρούς και δυνα-
τούς όπως οι λύκοι που σφάζουν
τον που σκαλίζουν τις πέτρες. Η
'Ασιατική τέχνη εκφράζει την δύ-
ναμι των στοιχείων για τούτο απο-
βίπει και τις πιο μικρές λεπτομέ-
ρειες. Η Αιγυπτιακή τέχνη όμως
που θέλει να εκφράση την άντοχη
κλείνει μουσικά όλες τις λεπτομέ-
ρειες μέσα σε μια γενική και κοι-
νική γραμμή. Θέλει να εκφράση δη-
λαδή την κίνησι μέσα σε τούτο
άνωτερο άκίνητο. Αντίθετος το
πνεύμα της Συρίας είναι τόσο μοι-
ραίο και πεισματώδες όπως το
Ελληνικό είναι έλευθερο και γελα-
στό. Ο πολιτισμός της Αιγύπτου
στάθηκε πιο άπείρατος και πλού-
σιος γιατί άπερνούσε τις άρετες
πολλών λαών. Το Αιγυπτιακό α-
γάλα δεν μάς παρουσιάζει άλλη
συνταγή από αυτή την ασήπρη στα-
σιμότητα. Το ένα πόδι πάντοτε
πατάει από το άλλο και το χέρι
πάντοτε δεμένο στο στήθος σαν
νέθελε να εκφράση μ' αυτό την
αϊωνιότητα της έρημου. Το πρόσω-
πο παρουσιάζεται πάντοτε ίσια
πρόσωπο και εκφράζεται και με τον
φασίκο και όχι μόνο με τη μνά-
δα. Η Αιγυπτιακή διακοσμησι κρύ-
ει μέσα της μεγάλη σοφία και η
σύνθεσι του ανθρώπου και του ζώ-
ου παίζει μεγάλο συμβολικό ρόλο

και ούτε δεξιά, αλλά να δινή το
θάρος πάνω στα πόδια. Κοιπάσε
τόρα παιδιά στο άρχαιοιολογικό
μουσείο μας να δής τον χάλκινο
Πασειδώνα που το ένα πόδαρι του
άκουμπάει τα δάκτυλα λυγρά στη
μια ψυχή που την έχει κάθε άν για
τι ο καλλιτέχνης που κοπιάζει και
άγωνιά για να το φτιάξη χαράζει
έλο τον έαυτο του μέσα. Έπομέ-
νως για να γίνη ένα μεγάλο έργο
άπαιτείται μια άπείρανη θυσία έκ
μέρους του τέχνητή που δουλεύει
πολεμώνας να δινή στο έργο του
δύο ψυχές, οι οποίες είναι κατ' ο-
σίαν μία μόνη ψυχή. Δηλαδή με
δύο η την κίνησι από τη μία μεριά
την άκίνησι από την άλλη, να δώ-
ση όρμητικότητα και στασιμότητα
μαζί. Το άσθημα του έθνους
σμού τον σπράχνει να σχεδιάση
λες τις λεπτομέρειες, το άλλο δα-
μως του άπαγορεύη να την σπρί-
ξη σε μια θάσι, να βρη τη έπίκει-
τρο μέρος της συνθέσεως γιατί α-
λοιώτικα θα έπικρατήση μια τέ-
τοια άναρχια που δεν θα άπορση
να καταλάβη κανείς τι παρίστανε
το έργο.

Το να δασμάη κανείς έτούτες τις
αντίθεσεις θα πη να δασή ρυθμό
στο έργο. Όλες οι μεγάλες τέχνες
έχουν τον ρυθμό αυτό, και οι Αι-
γύπτιοι στάθηκεν τέλειοι πιο πολύ
από να σταθεροποιήσουν καλά τας
συνθέσεις των σε γενικές γραμμές,
ενώ οι Σύριοι μάλλον εις το να δώ-
σουν κίνησι και δύναμι. Οι Σύριοι
παρίσταναν πάντοτε σκηνές άγρι-
ες, προτιμούν πάντοτε να άπο-
δύσουν άνδρικές μορφές και πα-
ριστάσαντες τους βασιλιάδες τους
που νομίζαν ότι ήσαν άνωτεροι
από τους θεούς ενώ οι Αιγύπτιοι
παρίσταναν θεούς, έτε άνδρες εί-
τε γυναίκες με ρειθραστική και μ-
υστικιστική στάσι. Οι Βαβυλώνιοι
δεν κτίσαν με πέτρες, αλλά με
τούβλα, παλίσια άπείρατα πιο ε-
ύχρηστον, γιατί φαίνεται ότι οι
Σύριοι που είχαν μια ψυχή έλο
αντίθετη των Αιγυπτίων φύσαν ο-
φάσματά τους είναι στερεά και τα
χρώματά αναλόγια ως και τα
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Κάθε έργο τέχνης έχει μέσα του

ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑ'ΙΜΗΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Κατά το διαρρεύσαν 150ήμερον

Ε. Ο. Ν. 'Αργους 'Ορεστικού ήτο
ή προετοιμασία της διά την υπο-
δοχήν της Α. Μ. του Βασιλέως.
Καθημερινώς κατά τας άπογευ-
ματινές ώρας και επί τριών
σχεδόν, άπασα η δύναμις της Ε.
Ο. Ν. άποτελούμένη από 300
πλέον φαλαγγίτας και φαλαγγί-
τισσας έγυμνάζετο εις το πε-
δίον των άσκήσεων, εις άσκήσεις
πυκνής τάξεως, παρελάσεως και
εις διαφόρους μετασχηματισμούς
Ικανούς προς άπόκτησιν έλαστι-
κότητος και ταχύτητος υπό του
Τμήματος προς έπιτυχίαν της το-
ποθετήσεως της εις διαφόρους χώ-
ρους και εις διάφορα σχήματα
παρελάσεως, συμφώνως ταις δια-
ταγαις του Τελετάρχου.

Την 10 τρέχοντος μηνός ήμέ-
ραν άφίξεως της Α. Μ. του Βασι-
λέως εις την πόλιν μας, η Ε. Ο.
Ν. συνεκεντρώθη κατά τας πρωί-
νές ώρας εις το πεδίον των άσκή-
σεων, όπου συνετάχθη, προτεθέν-
των και των έτέρων Κέντρων και
Παραρτημάτων Ε. Ο. Ν. της πε-
ριφέρειας μας και ούτω άπετελέ-
σθη φάλαγγ από 600 περίπου μέ-
λη. Με έπικεφαλής εία την μου-
σικήν και τον διοικητήν της 'Υπο-
διοικήσεως 'Αργους 'Ορεστικού
κ. Γεώργιον Τζιλάνον παρελά-
σαν δια μέση των κεντρικών
ρόδων της πόλεως καταλέβει-
τας άρισμένους θέσεις της, όπου
έστησαν την παραδειγματικήν έ-
κκλησίαν τάειν και ενθρύνειαν το
πλήθος, ήτις απέσπασε τα συχα-
ρήτρια των 'Αρχόντων και αυτού
έτι του 'Αρχηγού της Χωροφυλα-
κής.

Αξιοθαύμαστον ήτο το άρρενο-
ν παρσθημα των έυσταλόν και
άκλιμον νέων και νεανίδων της
εποχής των Περσέων, ο οποίος
έκτιαν ίσως και μεγαλύτερο
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Τα 'Ασιατικά ανάγλυφα παρι-
στάουν τις πιο δραματικές σκηνές
από κινήματα που μπορεί να φαντα-
στεί κανείς. Οι σκύλοι που τρέ-
νουν με φόρα άναγλφωται και έ-
χει δράκους σκληρούς και δυνα-
τούς όπως οι λύκοι που σφάζουν
τον που σκαλίζουν τις πέτρες. Η
'Ασιατική τέχνη εκφράζει την δύ-
ναμι των στοιχείων για τούτο απο-
βίπει και τις πιο μικρές λεπτομέ-
ρειες. Η Αιγυπτιακή τέχνη όμως
που θέλει να εκφράση την άντοχη
κλείνει μουσικά όλες τις λεπτομέ-
ρειες μέσα σε μια γενική και κοι-
νική γραμμή. Θέλει να εκφράση δη-
λαδή την κίνησι μέσα σε τούτο
άνωτερο άκίνητο. Αντίθετος το
πνεύμα της Συρίας είναι τόσο μοι-
ραίο και πεισματώδες όπως το
Ελληνικό είναι έλευθερο και γελα-
στό. Ο πολιτισμός της Αιγύπτου
στάθηκε πιο άπείρατος και πλού-
σιος γιατί άπερνούσε τις άρετες
πολλών λαών. Το Αιγυπτιακό α-
γάλα δεν μάς παρουσιάζει άλλη
συνταγή από αυτή την ασήπρη στα-
σιμότητα. Το ένα πόδι πάντοτε
πατάει από το άλλο και το χέρι
πάντοτε δεμένο στο στήθος σαν
νέθελε να εκφράση μ' αυτό την
αϊωνιότητα της έρημου. Το πρόσω-
πο παρουσιάζεται πάντοτε ίσια
πρόσωπο και εκφράζεται και με τον
φασίκο και όχι μόνο με τη μνά-
δα. Η Αιγυπτιακή διακοσμησι κρύ-
ει μέσα της μεγάλη σοφία και η
σύνθεσι του ανθρώπου και του ζώ-
ου παίζει μεγάλο συμβολικό ρόλο

και ούτε δεξιά, αλλά να δινή το
θάρος πάνω στα πόδια. Κοιπάσε
τόρα παιδιά στο άρχαιοιολογικό
μουσείο μας να δής τον χάλκινο
Πασειδώνα που το ένα πόδαρι του
άκουμπάει τα δάκτυλα λυγρά στη
μια ψυχή που την έχει κάθε άν για
τι ο καλλιτέχνης που κοπιάζει και
άγωνιά για να το φτιάξη χαράζει
έλο τον έαυτο του μέσα. Έπομέ-
νως για να γίνη ένα μεγάλο έργο
άπαιτείται μια άπείρανη θυσία έκ
μέρους του τέχνητή που δουλεύει
πολεμώνας να δινή στο έργο του
δύο ψυχές, οι οποίες είναι κατ' ο-
σίαν μία μόνη ψυχή. Δηλαδή με
δύο η την κίνησι από τη μία μεριά
την άκίνησι από την άλλη, να δώ-
ση όρμητικότητα και στασιμότητα
μαζί. Το άσθημα του έθνους
σμού τον σπράχνει να σχεδιάση
λες τις λεπτομέρειες, το άλλο δα-
μως του άπαγορεύη να την σπρί-
ξη σε μια θάσι, να βρη τη έπίκει-
τρο μέρος της συνθέσεως γιατί α-
λοιώτικα θα έπικρατήση μια τέ-
τοια άναρχια που δεν θα άπορση
να καταλάβη κανείς τι παρίστανε
το έργο.

Το να δασμάη κανείς έτούτες τις
αντίθεσεις θα πη να δασή ρυθμό
στο έργο. Όλες οι μεγάλες τέχνες
έχουν τον ρυθμό αυτό, και οι Αι-
γύπτιοι στάθηκεν τέλειοι πιο πολύ
από να σταθεροποιήσουν καλά τας
συνθέσεις των σε γενικές γραμμές,
ενώ οι Σύριοι μάλλον εις το να δώ-
σουν κίνησι και δύναμι. Οι Σύριοι
παρίσταναν πάντοτε σκηνές άγρι-
ες, προτιμούν πάντοτε να άπο-
δύσουν άνδρικές μορφές και πα-
ριστάσαντες τους βασιλιάδες τους
που νομίζαν ότι ήσαν άνωτεροι
από τους θεούς ενώ οι Αιγύπτιοι
παρίσταναν θεούς, έτε άνδρες εί-
τε γυναίκες με ρειθραστική και μ-
υστικιστική στάσι. Οι Βαβυλώνιοι
δεν κτίσαν με πέτρες, αλλά με
τούβλα, παλίσια άπείρατα πιο ε-
ύχρηστον, γιατί φαίνεται ότι οι
Σύριοι που είχαν μια ψυχή έλο
αντίθετη των Αιγυπτίων φύσαν ο-
φάσματά τους είναι στερεά και τα
χρώματά αναλόγια ως και τα
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Κάθε έργο τέχνης έχει μέσα του

Φαλαγγίται και λοιποί κάτοικοι της Κοινότητος Λαύκου Λαρίσης κατά την έορτήν της Α. Μ. του Βασιλέως

Η καρδιά των Νέων του Θέρμου

έσκιρτησεν εις
Ε. Ο. Ν. 'Αργους 'Ορεστικού ήτο
ή προετοιμασία της διά την υπο-
δοχήν της Α. Μ. του Βασιλέως.
Καθημερινώς κατά τας άπογευ-
ματινές ώρας και επί τριών
σχεδόν, άπασα η δύναμις της Ε.
Ο. Ν. άποτελούμένη από 300
πλέον φαλαγγίτας και φαλαγγί-
τισσας έγυμνάζετο εις το πε-
δίον των άσκήσεων, εις άσκήσεις
πυκνής τάξεως, παρελάσεως και
εις διαφόρους μετασχηματισμούς
Ικανούς προς άπόκτησιν έλαστι-
κότητος και ταχύτητος υπό του
Τμήματος προς έπιτυχίαν της το-
ποθετήσεως της εις διαφόρους χώ-
ρους και εις διάφορα σχήματα
παρελάσεως, συμφώνως ταις δια-
ταγαις του Τελετάρχου.

Την 10 τρέχοντος μηνός ήμέ-
ραν άφίξεως της Α. Μ. του Βασι-
λέως εις την πόλιν μας, η Ε. Ο.
Ν. συνεκεντρώθη κατά τας πρωί-
νές ώρας εις το πεδίον των άσκή-
σεων, όπου συνετάχθη, προτεθέν-
των και των έτέρων Κέντρων και
Παραρτημάτων Ε. Ο. Ν. της πε-
ριφέρειας μας και ούτω άπετελέ-
σθη φάλαγγ από 600 περίπου μέ-
λη. Με έπικεφαλής εία την μου-
σικήν και τον διοικητήν της 'Υπο-
διοικήσεως 'Αργους 'Ορεστικού
κ. Γεώργιον Τζιλάνον παρελά-
σαν δια μέση των κεντρικών
ρόδων της πόλεως καταλέβει-
τας άρισμένους θέσεις της, όπου
έστησαν την παραδειγματικήν έ-
κκλησίαν τάειν και ενθρύνειαν το
πλήθος, ήτις απέσπασε τα συχα-
ρήτρια των 'Αρχόντων και αυτού
έτι του 'Αρχηγού της Χωροφυλα-
κής.

Αξιοθαύμαστον ήτο το άρρενο-
ν παρσθημα των έυσταλόν και
άκλιμον νέων και νεανίδων της
εποχής των Περσέων, ο οποίος
έκτιαν ίσως και μεγαλύτερο
λεοντάρι ενός 'Ασιατικού άναγ-
λφου, το οποίον δείχνει πως άνέ-
χεται με τον πιο πεισματώδη τρόπο
τον φοβερό πόνο της πληγής και
συγκρίνεται αυτό με τον έτοιμοθά-
ντο μαρτυρομάρτυρα που υπάρχει
στο μουσείο μας, ο οποίος καταρ-
θωσε να μεταμορφώση τον πόνο
σε μια ήβη, τέτοια που θυμίζει
το δημοτικό τραγούδι που λέει :
'Στον 'Αδη καταβαίνει με τραγού-
δι και χαράς. Σαν να πη ότι μέ-
σα στο γέλιο κρύβει η ελληνική
Τέχνη όλη την τραγωδία της ζωής.

Τα 'Ασιατικά ανάγλυφα παρι-
στάουν τις πιο δραματικές σκηνές
από κινήματα που μπορεί να φαντα-
στεί κανείς. Οι σκύλοι που τρέ-
νουν με φόρα άναγλφωται και έ-
χει δράκους σκληρούς και δυνα-
τούς όπως οι λύκοι που σφάζουν
τον που σκαλίζουν τις πέτρες. Η
'Ασιατική τέχνη εκφράζει την δύ-
ναμι των στοιχείων για τούτο απο-
βίπει και τις πιο μικρές λεπτομέ-
ρειες. Η Αιγυπτιακή τέχνη όμως
που θέλει να εκφράση την άντοχη
κλείνει μουσικά όλες τις λεπτομέ-
ρειες μέσα σε μια γενική και κοι-
νική γραμμή. Θέλει να εκφράση δη-
λαδή την κίνησι μέσα σε τούτο
άνωτερο άκίνητο. Αντίθετος το
πνεύμα της Συρίας είναι τόσο μοι-
ραίο και πεισματώδες όπως το
Ελληνικό είναι έλευθερο και γελα-
στό. Ο πολιτισμός της Αιγύπτου
στάθηκε πιο άπείρατος και πλού-
σιος γιατί άπερνούσε τις άρετες
πολλών λαών. Το Αιγυπτιακό α-
γάλα δεν μάς παρουσιάζει άλλη
συνταγή από αυτή την ασήπρη στα-
σιμότητα. Το ένα πόδι πάντοτε
πατάει από το άλλο και το χέρι
πάντοτε δεμένο στο στήθος σαν
νέθελε να εκφράση μ' αυτό την
αϊωνιότητα της έρημου. Το πρόσω-
πο παρουσιάζεται πάντοτε ίσια
πρόσωπο και εκφράζεται και με τον
φασίκο και όχι μόνο με τη μνά-
δα. Η Αιγυπτιακή διακοσμησι κρύ-
ει μέσα της μεγάλη σοφία και η
σύνθεσι του ανθρώπου και του ζώ-
ου παίζει μεγάλο συμβολικό ρόλο

και ούτε δεξιά, αλλά να δινή το
θάρος πάνω στα πόδια. Κοιπάσε
τόρα παιδιά στο άρχαιοιολογικό
μουσείο μας να δής τον χάλκινο
Πασειδώνα που το ένα πόδαρι του
άκουμπάει τα δάκτυλα λυγρά στη
μια ψυχή που την έχει κάθε άν για
τι ο καλλιτέχνης που κοπιάζει και
άγωνιά για να το φτιάξη χαράζει
έλο τον έαυτο του μέσα. Έπομέ-
νως για να γίνη ένα μεγάλο έργο
άπαιτείται μια άπείρανη θυσία έκ
μέρους του τέχνητή που δουλεύει
πολεμώνας να δινή στο έργο του
δύο ψυχές, οι οποίες είναι κατ' ο-
σίαν μία μόνη ψυχή. Δηλαδή με
δύο η την κίνησι από τη μία μεριά
την άκίνησι από την άλλη, να δώ-
ση όρμητικότητα και στασιμότητα
μαζί. Το άσθημα του έθνους
σμού τον σπράχνει να σχεδιάση
λες τις λεπτομέρειες, το άλλο δα-
μως του άπαγορεύη να την σπρί-
ξη σε μια θάσι, να βρη τη έπίκει-
τρο μέρος της συνθέσεως γιατί α-
λοιώτικα θα έπικρατήση μια τέ-
τοια άναρχια που δεν θα άπορση
να καταλάβη κανείς τι παρίστανε
το έργο.

Το να δασμάη κανείς έτούτες τις
αντίθεσεις θα πη να δασή ρυθμό
στο έργο. Όλες οι μεγάλες τέχνες
έχουν τον ρυθμό αυτό, και οι Αι-
γύπτιοι στάθηκεν τέλειοι πιο πολύ
από να σταθεροποιήσουν καλά τας
συνθέσεις των σε γενικές γραμμές,
ενώ οι Σύριοι μάλλον εις το να δώ-
σουν κίνησι και δύναμι. Οι Σύριοι
παρίσταναν πάντοτε σκηνές άγρι-
ες, προτιμούν πάντοτε να άπο-
δύσουν άνδρικές μορφές και πα-
ριστάσαντες τους βα

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ ΜΑΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ
ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

9.

Ήταν πειά σωστός λεβέντης τώρα, αμούστακος βέβαια, αλλά πού με το παρόστημά του μπορούσε να προκαλέσει τόν θαυμασμό και τόν σεβασμό μαζί.

Μεταμορφωμένος κατ' αυτόν τόν τρόπον, κατά τα ημερώματα έμπηκε το μικρό χωριό Θάα. Καί σε λιγάκι όλοι οι χωριάτες είχαν περικυκλώσει τόν λαμπρινό- μένον έκείνον λεβέντην.

Είς τήν κατάστασιν πού έρισκόνταν ή Έλλάς, ο καθένας έπρεπε να προσέχτ στα λόγια και στα έργα του. Κανείς δεν μπορούσε να ξεχωρίση τούς άλλους πατριώτες από τούς κατασκόπους. Από μία λέξη εκινδύνευε κανείς να χάση και τή ζωή του. Έτσι λοιπόν και ή 'Ανδρονίκη έπρεπε να συμμορφωθ ή τις περιστάσεις.

— Πούθε είσαι κολό μου παλληκάρι; τήν έρώτησε ένας άντρας μάλλον ήλικιωμένος και ώπλισμένος ός τά δόντια.

— Άπ' εκεί πού είνε όσον μιλάνε τή γλώσσα σου και πιστεύουν τήν πίστη σου, απάντησε έκείνη με θάρρος.

— Γειά σου παλληκαρά μου!... Χάρσιέ μου τ' όνομά σου.

— 'Ανδρονίκη.

— 'Ανδρονίκη; Φαίνεται πως είνε χριστιανικό όνομα αυτό. Είσαι λοιπόν άπ' τούς δικούς μας. Καί πού πές με το καλό;

— Όπου φέρεται ο άέρας τούς άστεούς και ή σουρουπιά τά λεοντάσια! Αποκρίθηκε άγέροχα ή νέα φέρνοντας τώ χέρι στα πιστόλια.

— Γειά σου μωρέ λεβέντη! Γειά σου. Βλέπω πώς είνε όλο κακοδιά. Άλλά μόνος, κατακόμπος, δεν κανείς καλά να τρέχης στ' άγρια λιμρία.

— Δεν είμαι μόνος. Έχω να τρέξω μ' ένα κοπάδι λύκους λίγο παραπάνω. Έπέρασα άπ' εδώ πού και μόνο για να διαλεξώ δέκα παλληκάρια. Ξέρω ότι στό χωριό σας θναίνουν οι καλύτεροι κρασεντάδες. Δίνα είκουα γρόσια λουφέ καί ένα ταγινό ψωμί σ' όποιον μ' άκολουθήση στην Πάτρα.

— Εγώ!... Εγώ!... Εγώ... έφώναξαν τότε διάφοροι όπλοφόροι.

— Για σταθήτε ώρ σεις! Δεν μάς λές λεβέντη, πόνι μισώσης κανένα από τά παλληκάρια αυτά. Έχεις σκοπό ναχτυπήσης τούς Τούρκους ή τούς ρωμπούς;

— Αυτό είνε δική μου δουλειά. Όποιανού δεν τού άρέσει έκεί όπου θά τόν πάω είνε γυρίση τή ντουφέκι άπάνω μου! Απάντησε ή 'Ανδρονίκη με μία περήφανη χειραψία πού σάν να ήθελε να στρίψει τή άνωπάρχο μουσάκι της.

— Σούπρεπε μεγάλο μουστάκι λεβέντη μου! Έκανε ο γένο άρματωδός με θουμασμό. Φαίνεται πως είσαι κατακατόπουλο, ψημένο στό μπαρμπα. Κ' έγώ έγέρασα στόν πέλεμο και στά κορφοβούνια. Είμαι άδριατικός σαράντα γρόνια. Άν θέλεις έρχομαι μαζί σου.

— Τά παλληκάρια μου τά διαλέγω κατ' αυτόν τόν τρόπο, είπε ή 'Ανδρονίκη. Ρίχνω στό σημάδι από όδόντα πόδια μακριά, καί όποιος με ζυγώνει τόν παίρνω μαζί μου.

Οι όπλοφόροι έτρεξαν να έρθουν ένα στρο μέρμορο και να τή στήσουν για σημάδι. Η 'Ανδρονίκη έστάθηκε τώδε μακριά, έκόκπευσε με τώ καρυφίλι της καί έ-

τράβηξε τή σκανδάλη.

— Μαννούλα μου! καταμεσής τώ θάρρει! έφώναξαν όλοι.

Ο Ήρω άρματωδός έπλησίασε περσότερο άπ' όλους τούς άλλους τή σφαίρα τής 'Ανδρονίκης. Άλλά καί οι άλλοι δεν έπήγαν πολύ μακριά της.

— Αζίζεις καί σκιάθοι σου να γινώμε λεβέντη μου! είπε ο άρματωδός. Περνάς τώ θόλι και από θηλιά τρίκας, πού λές ο λόγος. Πρέπει ναρίξεις πολύ στό σημάδι άν καί φαίνεται νέος άκόμη.

Η 'Ανδρονίκη έδιάλεξε δέκα παλληκάρια για να τήν συντροφεύουν τ'ς τήν Πάτρα. Καί από τήν πρώτη στιγμή κατώρθεσαν να τούς έμμενύση σέβας καί ύπακοήν.

Διόρουν επί κεφαλής τόν γέροντα άρματωδόν, πού τόν έλεγαν Λάμπρο, καί άφοι έφαγαν όλοι μαζί, έξέκρινον.

Έπειτα από λίγες μέρες έφθασαν σόν ποταμόν Λάδωνα καί στις 21 Μαρτίου άνέβηκαν στό ψηλά θουά τού 'Ερμάνδου. Έκει έκασακήνωσαν. Καί τή νύχτα τούς ταχυδρόμοι έπέρασαν άπ' έκεί, ο είς κατόπιν τού άλλου.

Ο πρώτος έρχόνταν άπ' τας Πάτρας κ' έπήγαινε στην Τρίτολη. Έφανε τήν είδηση πως ο τούρκος είχεν μπιστεί τήν επανάσταση καί λεπτατόσαν όλα τα γριτσιανικά τ'τια τών Πατρών.

Ο δεύτερος έπήγαινε από τήν Τρίτολη στην Πάτρα κ' έλεγεν ότι ο Κολοκοτρώνης με τούς Μαυρομυαλούς, επί κεφαλής πέντε χιλιάδων άνδρών έπήγαιναν να νητήσουν τούς αούκους στην Καλαμάτα. Καί ο τρίτος πού έπήγαινε άπ' τή Καλαμάτα στην Πάτρα, είπε ότι έκεί οι Έλληνες είχαν γυλισί τούς τούρκους καί τούς ένίκησαν.

Η 'Ανδρονίκη βρέθηκε σ' άμνηγία, μη ξέροντας πού δρόμο να πάρη. Στην Πάτρα γινόνταν πόλεμος. Νά έπιστρέψη δεν μπορούσε, γιατί πίσω της ή φωτιά άναβε πού πολύ. Ωστόσο έτράβηξε κατ' τήν Πάτρα, γιατί τά δύο τρίτα τών κατοίκων ήταν χριστιανοί.

Στής 25 Μαρτίου, γιορτήν τού Εοαγγελισμού καί ήμεραν πού είχε προσδιορισμένη ή φίλικη 'Εταιρία για τήν άνάσταση τού 'Εθνους, ή 'Ανδρονίκη κατέβηκε από τά θουά καί συναντήθηκε

με τόν άρχιερέα Παλαιών Πατρών Γερμανόν, με τούς στρατηγούς Λόντον καί Ζαΐμην καί με πλθος Έλλήνων πού ύψωνουντ ή σημαία τής έλευθερίας.

Τό θέαμα αυτό ήταν πομπώδες καί γραφικότατον.

Άς φανταστή ή άναγνώστης τόν δεσπότην αυτόν όχι γέροντα καί άρρωστον όπως τόν Πατριάρχη Γρηγόριον, αλλά ρωμαλέον άκόμα, με μικρό έλέμμα καί άρρεμάνειον ύφους, πού έδειχνε με τώ ένα χέρι τόν ούρανό καί τ' άλλο τήν σημαία. Καί τούς έλεγε :

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

— Έλληνες! Ο ζυγός τής δουλείας έγινε πειά άνυπόφορος. Πρέπει να σηκωθώμε για ν' αποκτήσουμε τήν έλευθερία μας. Καί έχομε δλες τις χριστιανικές άντιμέψεις πού θά δοηθήσουν τήν αείμνηστοτή προστάδιά μας. Έμπρός λοιπόν, για τήν Πατρίδα καί τήν Θρησκεία!

— Έλευθερία ή θάνατος! έφώναξαν όλοι ένθ έσηκωναν τά όπλα κ' έφιλοσόν τή σημαία.

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ ΤΗΣ „ΝΕΟΛΑΙΑΣ“

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ
ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τήν παρελθούσαν Κυριακή έλάβε χώραν συγκέντρωση τών ύποταμένων τής 'Υποδικήςσως 'Αθηνών εις τήν όποιαν μετέσχον ύπέρ τά 1000 άτομα. Κατά τήν συγκέντρωσιν έγένετο έπιθεώρησις ύπό τού κ. Οικονόμου.

— Τήν 22αν Μαΐου οι Φαλαγγίται καί σκαπανείς Βελεστίου ειργάσθησαν καθ' όλην τήν ήμεραν πρός εύτεπρεσιν τού χώρου τού Σταδίου Ρήγα, τού Μνημείου Ρήγα καί τής οικίας Ρήγα.

— Είς τώ Ληξούριον Κεφαλληνίας έγένετο μετά πάσης έπισημότητος ή τελετή τής δοκμοσίας τών μελών τής Ε. Ο. Ν., παρουσία τού Διευθυντού τής Νομαρχίας κ. Χριστοφίλου καί άλλων έπισήμων. Μετά τήν δοκμοσίαν έγένετο παρέλασις, καθ' ήν έθαυμάσθη τώ παρόντασμα τών νέων.

— Οι ιδιοκτίτητες Λεωφορείων Πόργου διέδωκαν τούς εισπραξείσιν μιας ήμέρας διά τήν ένίσχυσιν τών πόρων τής Ε. Ο. Ν. Πόργου.

— Αί έγγραφαι νέων μελών εις τήν όδον τής Ε. Ο. Ν. Πατρών συνεγίγαν άβρόα.

Τήν παρελθούσαν έβδομάδα ένεγράφησαν 50 νέοι τής συνοικίας Βλατερού.

ΗΡΩΕΣ

(Συνέχεια έκ τής 2ας Σελίδος)

Έφερε τώ χέρι στό μτώπον καί τεντώθηκε λιγάκι.

—Νά πάτε να πέσετε. Λίγη άνάπαυση θά σάς κάμη καλό.

—Ναί.

Βαθύτατη σιγή έβράβαινε τότε άπάνω στούς άνθρώπους καί στό πράγματα, έγέμισε όλα τά κενά. 'Ο γιατρός κυττώσε τόν άρρωστον πού σκεπτικός. Μετά τινά χηκε.

—Πάτερ, έγώ πάω να πλαγιαίσω. Θάρρηνε να με λήξτε όταν αυτός ο δυστυχής δεν θαχη πια άνάγκη από σάς;

—Δεν νοιώθετε καλά τόν έαυτόν σας γιατρέ;

—Ναί, αλλά δεν είνε τίποτε. Λίγη κοούρησις. Πάντως, σάς παρακαλώ ναρήθε.

—Έρωγε σκυφτός, με βήμα άσταθές.

—Έπήγε να κλειστή στο δωμάτιό του, καί έξερ καλά ότι δεν είνε ή κοούρησις πού τόν βασανίζει. Είνε γιατρός καί διακρίνει όλα τά συμπτώματα τής τρομερής δρλώσεως πού έπρωσάθησε τώσες φορές να γιατρέψη! Ξέρει καλά ότι πάει να πέση στο κρεβάτι για να μήν ξανασηκωθή. Ξέρει πως όταν έρθη ο Ιεραπόστολος να τόν έπισκεψθή, ο χάρος θά τόν έχη άγγιξη με τώ όπώ. Άλλά δεν φαίνεται πολύ στενοχωρημένος γι' αυτό. Έκαμε καλά ώς τώρα τώ καθήκον του καί έπιστρέφει στην άληθινή πατρίδα, στην πατρίδα όλων μας, όπου τόν περιμένει ή θέσις πού είνε προωρισμένη για τούς ήρωες.

Επαύλοντα στο κρεβάτι καί πρτοτό ή άρρώστια τόν παραλύει τελείως άπλώνει τώ χέρι καί παίρνει ένα βιβλίο. Είνε ένα μικρό βιβλιαράκι πού στήθηκε πάνω ο καλός σύντροφός του. Είνε ένα μικροσκοπικό Εοαγγελίο τής τώσης. Τό άνοίγει τυχαίως σε μία σελίδα καί άρχίζει να διαβάη. Άλλά σε λίγο τά μάτια του θολώνουν... Δεν βλέπει πια...

Καί όταν, μετά μισήν ώρα, γλυστράει στό δωμάτιό μία σκιά, ο Ιεραπόστολος, αυτός έχει παραδώσει τώ όνο τώ πνεύμα...

(Η συνέχεια στο έπόμενο)

Ο ΗΓΕΜΟΝ ΜΙΑΣ ΦΙΛΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ο ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η Α. Μ. Ο ΠΕΤΡΟΣ Β΄

Υπάρχει στη Γιουγκοσλαβία ένα παιδί πού τώ ανατρέφει όλοκληρή αυτή ή φυλή καί τής όποιαν όλος ο λαός παρακολουθεί καί τις τελευταίες λεπτομέρειες τής εκπαίδευσός του καί τής αλήθ τού ζωής.

Ξέρете πού είνε αυτό τώ παιδί;

— Ο νεαρότερος μονάρχης τής Εορώτης, ή Α. Μ. ο βασιλεύς Πέτρος Β΄ τής Γιουγκοσλαβίας. Ξέρете βέβαια ότι ο πατέρας τού Πέτρο Β΄, ο μεγάλος βασιλεύς 'Αλέξανδρος έπασε στην Μασσαλία, από τά θλιμμένα ένός στυγερού δολοφονίου. Έτσι ο τότε διάδοχος Πέτρος ένώ ήταν μόλις έννηα χρόνων έμεινε όρφανός από πατέρα. Άλλά έπασε ότι τήν άνατροφή του τήν ανέλαβε ο λαός καί ό λαός μιας μεγάλης χώρας.

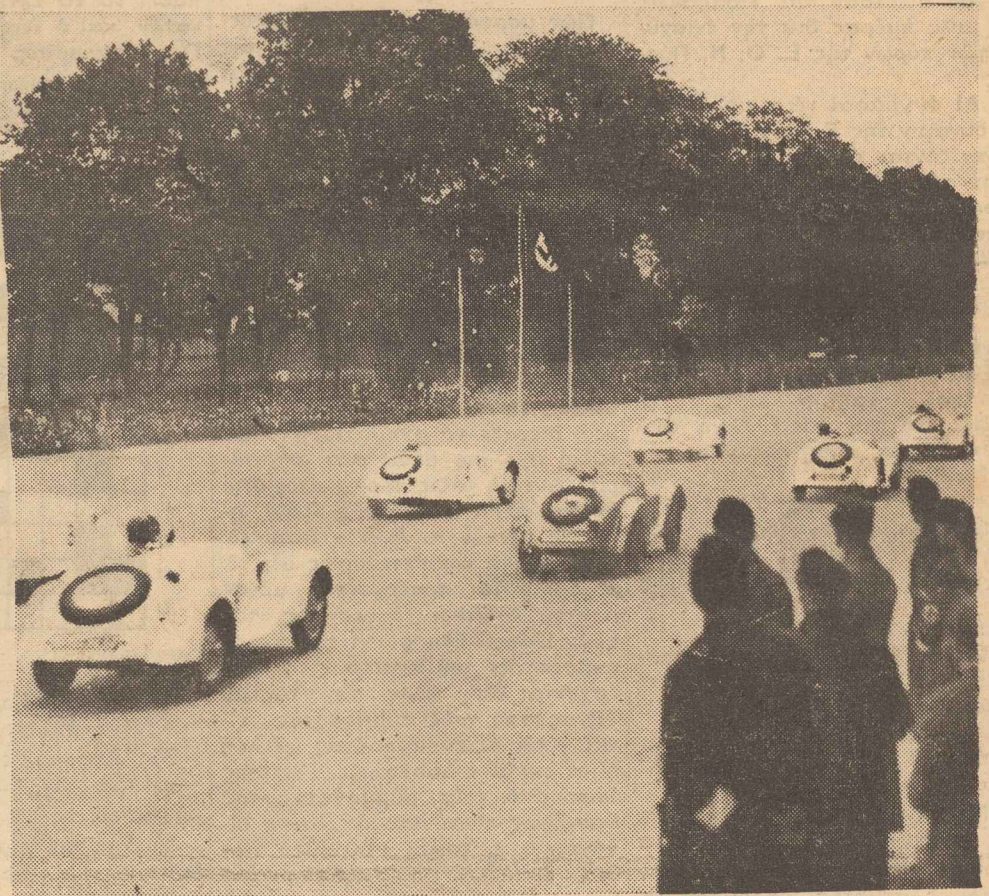
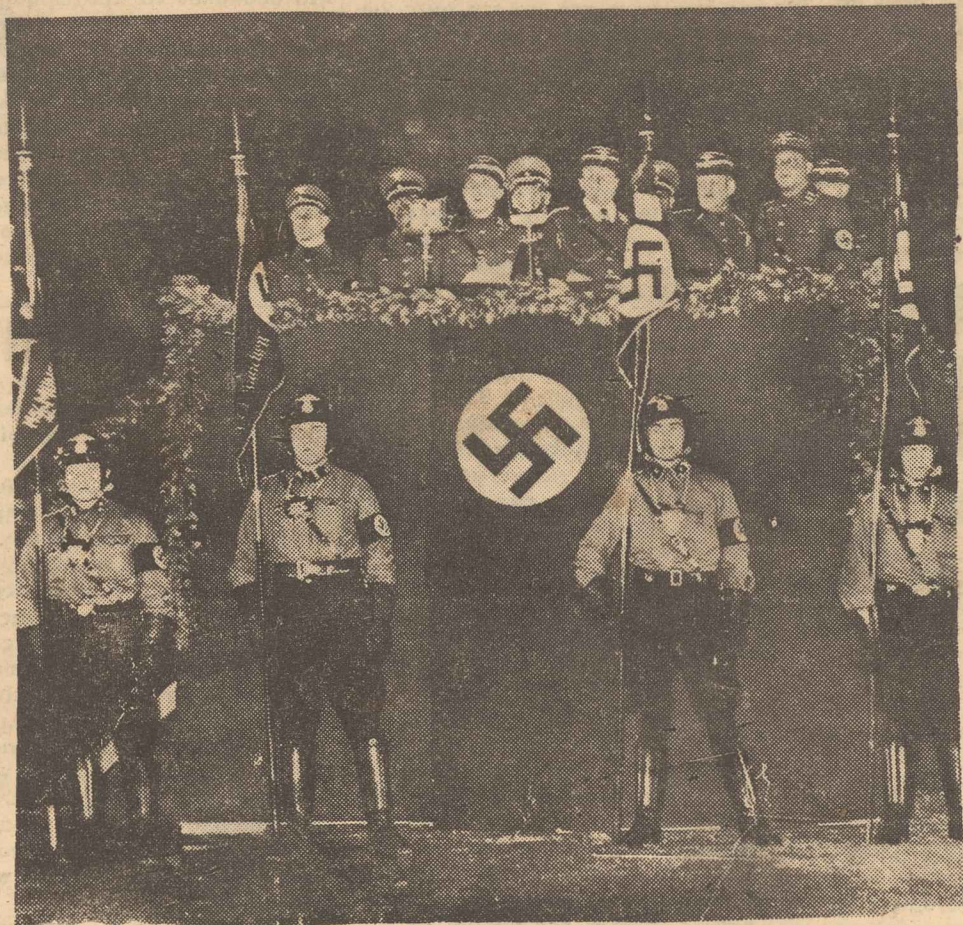
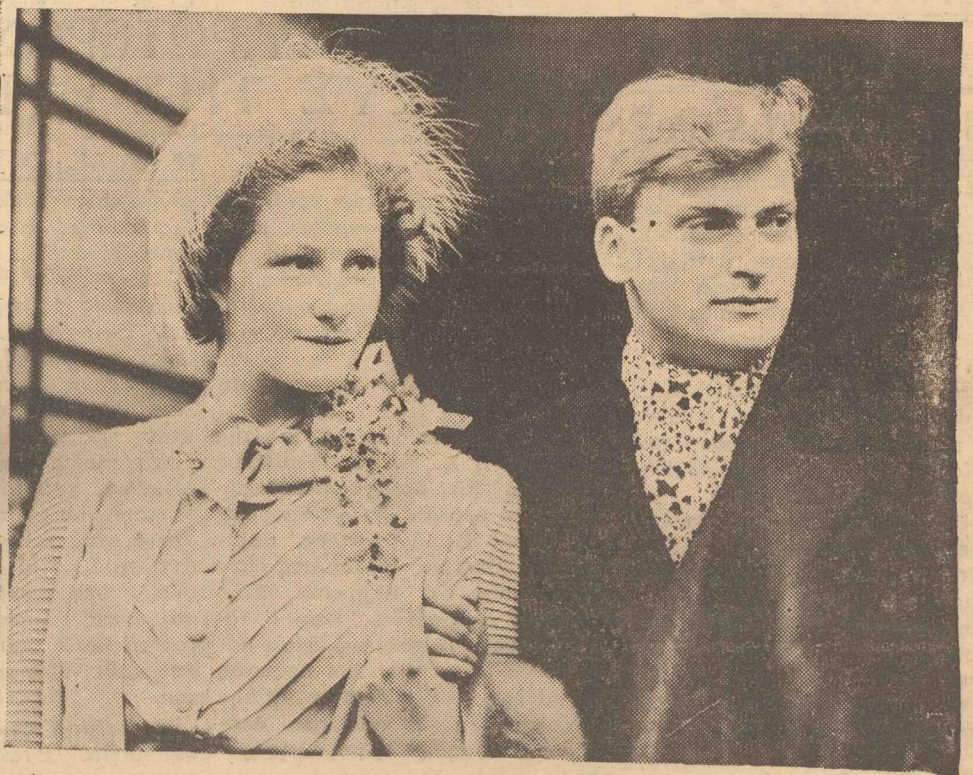
Πώς μορφώνεται καί εκπαιδεύεται ο νεαρότερος βασιλεύς τής Εορώτης ένθ σήμερα μόλις είνε 15 έτών;

Μέχρι πέρσι ο βασιλεύς Πέτρος Β΄, είχε άκουσει ένα τίτλο. τόν τίτλον τού δολοφονητού βασιλέως. Κι' αυτό γιατί έξεπαιδεύετο «κατ' όλον» όπως θά λέγαμε. Έκτός από τώ μικρό τώ άδελφάκι δεν είχε με κανένα άλλο να παίζη.

Τώρα όμως τά πράγματα άλλαξαν. Ο σπείας θεός τού μικρού βασιλέως, ή Α. Β. Υ. ο 'Αντιβασιλεύς Πρίγκηψ Παύλος, θεός του, διέταξε να σχηματισθή μία τάξις σχολική μέσα στα άνάκτορα. Αυτή ή τάξις άποτελείται από δεκατέσσερα παιδιά τής ίδιας ηλικίας με τήν Α. Μ. τόν Βασίλεα Πέτρον. Μή νομίζετε όμως ότι τά παιδιά αυτά προέρχονται μόνον από τις άνώτερες κοινωνικές τάξεις. Κατελέβη φροντίς ώστε ή σπουδαιότητα τού βασιλέως να προέρχεται από όλες τις τάξεις.

Ένας από τούς συμμετέχοντες είνε υιός τσαγκάρη, ένας άλλος είνε παιδί δισάκαλου. Έπίσης είνε από τούς συμμετέχοντες

Παγκόσμιον φωτογραφικόν ρεπορτάζ

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ: Αριστερά: Είς τὸ Μαϊάμι τῆς Φλωρίδος ἐγένετο μίᾳ ἐπίσημος τελετὴ πρὸς τιμὴν τῶν «καλῶν γειτόνων» τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν δηλαδὴ τῶν Νοτιοαμερικανικῶν Κρατῶν. Ἐκαστον κράτος ἐξεπρόσωπεῖτο ἀπὸ μίαν ὥραν «σινιορίταν» φέρυσαν τὴν ἐθνικὴν ἀμφίεσιν. Ἀπόσπασμα Ἀμερικανῶν Φρουρῶν ἔρριξε τιμητικὰς βολὰς κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν σημαῶν. ΔΕΞΙΑ: Ὁ 21ετής διάσημος βιολίστας Γεχούντι Μενουχίν ἐτέλεσε τὴν 26ην Μαΐου ἐν Λονδίῳ τοὺς γάμους τοῦ μετὰ τῆς νεαρᾶς Αὐστραλῆς μίς Νόλα Νικόλας. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Γεχούντι, ἐξέχουσα πιανίστα, ἡρραβωνίσθη μετὰ τὸν ἀδελφὸν τῆς νύμφης. Εἰς τὴν εἰκόνα μᾶς οἱ νεόνυμφοι ἐξεργόμενοι τοῦ ληξιαρχείου μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου. ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ Ἀριστερά: Πέντε χιλιάδες ἄνδρες τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστικῶν αὐτοκινητιστικῶν Σωματείων ἔδωσαν ἐπίσημος τὸν ὄρκον εἰς τὸν Φίρερ καὶ εἰς τὴν σημαίαν εἰς τὴν Πλατείαν Ἡρώων (Χέλντενπλατς) τῆς Βιέννης. Κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν παρέστησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὁμάδων Ὁστμαρκ, ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους, τοῦ κόμματος καὶ τοῦ στρατοῦ. ΔΕΞΙΑ: Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔγιναν εἰς τὸ Ἄβουξ τοῦ Βερολίνου διεθνεῖς ἀγῶνες αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν. Εἰς τὴν εἰκόνα μᾶς φαίνεται ἡ ἐκκίνησης τῶν αὐτοκινήτων τύπου «κούρσας». ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ: Ἡ Λαίδη Ἄστορ ἐνεκαίνισε τὸ νέον Νηπιαγωγεῖον εἰς τὸ Κέννιγκτον-Πάρκ τοῦ Λονδίνου. Ἡ κ. Ἄστορ ἦτις εἶνε ἀπὸ τὰς ἐξεχούσας πολιτικὰς φυσιογνωμίας τῆς Ἀγγλίας λατρεῖται τὰ παιδιὰ καὶ διέρχεται πολλὰς ὥρας παίζουσα μαζὺ τῶν καθὼς φαίνεται καὶ εἰς τὴν εἰκόνα μᾶς.